

Kršćanska biblioteka

www.monfortanci.com

TEKSTOVI SV. FAUSTINE O EUHARISTIJI

TEKSTOVI SV. FAUSTINE O EUHARISTIJI

Nekoliko riječi o predavanju majke učiteljice novakinja, Marie Josefe. Majka mi je objasnila puno stvari i umirila me glede mog nutarnjeg života. Ja sam na pravom putu. Zahvaljujem Isusu za ovu veliku milost, jer ona je prva od mojih poglavarica koja me nije stavljala u sumnju u ovoj stvari. O, kako je Bog beskrajno dobar!

Živa hostijo, moja jedina snago, izvore ljubavi i milosrđa, obujmi cijeli svijet, jačaj nemoćne duše. Blagoslovljen trenutak u kojem nam je Isus ostavio Svoje milosrdno Srce.

Trpjeti, a ne žaliti se, druge tješiti i vlastite patnje uroniti u Presveto Srce. Sve slobodne trenutke, od obveza, želim provesti do nogu Presvetog Oltarskog sakramenta. Kod nogu Gospodnjih želim tražiti prosvjetljenje, utjehu i snagu. Neprestano želim zahvaljivati Bogu za Njegovo veliko milosrđe prema meni i dobročinstva, koja mi je podario Gospodin, i nikad zaboraviti posebno milost zvanja. Želim se skriti među sestrama kao mala ljubica među ljiljanima. Želim cvjetati za svog Stvoritelja i Gospodina i pri tom sebe zaboraviti, sebe savršeno istrošiti za dobro neumrlih duša — to je moja sreća.

Gospodina u kapeli, primila Sv. pričest i odmah opet bila nazad. U svojoj sam duši čula riječi: *“Moja kćeri, odmori se na Mom Srcu. Poznati su Mi tvoji napori”*. — Moja duša više se raduje kad sam na Srcu moga Boga.

Sve više prepoznajem Božju veličinu i radujem Mu se. U dubini mog srca trajno sam s Njim. Najlakše pronalazim Boga u mojoj vlastitoj duši.

Za vrijeme razmatranja čula sam riječi: *“Moja kćeri, najveću čast iskazuješ mi strpljivo se podlažući Mojoj volji. Ti sama stječeš tako veliku zaslugu, da je ne bi mogla postići ni postom ni mrtvenjem. Znaj, Moja kćeri, kad svoju volju podložiš Mojoj, na sebe spuštaš Moju veliku blagonaklonost. Ta žrtva je meni draga i puna slatkoće. U njoj nalazim svoje zadovoljstvo. U njoj je snaga.*

Sve bolje spoznajem kako je vrlo potrebno Božje milosrđe svakoj duši u njenom cijelom životu, a posebno u času smrti. Krunica Božanskog milosrđa je za ublaženje božanske srdžbe, kako mi je On to samoj kazao. Vidim se toliko slabom da bih bez Sv. pričesti stalno padala. Jedno samo drži me uspravnom — Sveta pričest. Iz nje crpim svoju snagu, u njoj je moja jakost. Tog dana kad ne primim Sv. pričest, plašim se života. Bojim se same sebe. Isus, skriven u hostiji, meni je sve. Iz svetohraništa crpim snagu, jakost, hrabrost i prosvjetljenje. Ovdje tražim ublaženje u časovima muke. Ne bih mogla slaviti Boga bez Euharistije u srcu.

Nakratko pred Presvetim Oltarskim sakramentom

Dobri moj Gospodine i vječni Stvoritelju, koliko Ti puno trebam zahvaliti jer si mene bijednu izabrao za Tvoju zaručnicu i vezuješ me vječnim savezom sa Sobom? Ti najljubljenije Dobro mog srca, prikazujem Ti sva zahvalna veličanja i slavljenja svetih duša, svih anđeoskih korova, ali posebno se vezujem s Tvojom majkom. — O Marijo, moja Majko, ponizno molim, pokrij moju dušu Tvojim djevičanskim plaštem u ovom tako žarkom trenutku mog života, tako da sam još draža Tvom Sinu i da mogu veličati do vijeka milosrđe Tvoga Sina pred cijelim svijetom. Danas nisam mogla razumjeti razmatranje. Moj duh je bio čudnovato uronjen u Boga. Nisam se mogla prisiljavati da razmišljam o onome što je otac isusovac govorio. Često mi nije moguće razmišljati o ~čkama. Moj duh je s Gospodinom i to je moje razmatranje.

Bdijenje Nove godine. Dobila sam dopuštenje ostati budnom i moliti u kapeli. Jedna od sestara zamolila me da prikazem jedan sat klanjanja za nju. Obećah i molila sam cijeli sat za nju. Za vrije molitve Bog mi je podario spoznati kako Mu je draga ta duša. Drugi sat klanjanja žrtvovala sam za obraćenje grešnika. činila Bogu zadovoljštinu posebno za uvrede koje se

upravo događaju se Bog jako vrijeđa. Treći sat prikazala sam na nakanu mog duhovnog oca. Iskreno sam molila njemu za rasvjetljenje u jednoj posebnoj stvari. Najzad otkucalo je dvanaest, posljednji sat godine. Završila sam je ime Presvetog Trojstva. Također prvi sat Nove godine započela sam u ime Presvetog Trojstva. Molila sam svaku od Osoba za blagoslov i da sigurnije gledam u Novu godinu koja sigurno neće biti škrtá patnjama.

Sveta Hostijo, koja sadrži zavjet Božjeg milosrđa za nas i posebno jadne grešnike.

Sveta Hostijo, u kojoj se nalazi Tijelo i Krv Isusova kao dokaz beskrajnog milosrđa prema nama, a posebno prema jadtím grešnicima.

Sveta Hostijo, Ti skrivaš u sebi vječni život i beskrajno milosrđe, koje nam se bogato dariva, a posebno prema jadtím grešnicima.

Sveta Hostijo, u kojoj se nalazi milosrđe Oca, Sina i Duha Svetog, posebno prema jadtím grešnicima.

Sveta Hostijo, u kojoj se nalazi beskrajna cijena milosrđa i k plaćaš sve naše krivice posebno jadtím grešnika.

Sveta Hostijo, koja u sebi skriva vatru najčišće ljubavi, koja izgara u krilu Vječnog Oca kao u beskrajnom ponoru milosrđa za nas, a posebno za jadne grešnike.

Sveta Hostijo, koja skriva lijek protiv svih naših nemoći; teče iz beskrajnog milosrđa kao iz nekog izvora za nas i za jadne grešnike.

Sveta Hostijo, u kojoj se nalazi rez između Boga i nas po beskrajnom milosrđu za nas, a posebno jadtím grešnicima.

Sveta Hostijo, u kojoj se nalaze svi osjećaji preslatkog Srca Isusova za nas, a posebno za jadne grešnike.

Sveta Hostijo, naša jedina nado u svim patnjama i protivštinama života.

Sveta Hostijo, naša jedina nado u tami i unutarnjim i vanjskim olujama.

Sveta Hostijo, naša jedina nado u životu i u času smrti.

Sveta Hostijo, naša jedina nado u neuspjesima i u poplavi očaja.

Sveta Hostijo, naša jedina nado u prijevari i izdaji.

Sveta Hostijo, naša jedina nado u tami i bezbožnosti koja preplavljuje svijet.

Sveta Hostijo, naša jedina nado u čežnji i boli, u kojoj nas nitko ne može razumjeti.

Sveta Hostijo, naša jedina nado u patnji i sivilu svakodnevnice.

Sveta Hostijo, naša jedina nado u slomu naših očekivanja i nastojanja.

Sveta Hostijo, naša jedina nado usred neprijateljskih strijela i nastojanja pakla.

Sveta Hostijo, uzdam se u Tebe kad patnje nadilaze moje snage i kad vidim da su bezuspješna moja nastojanja.

Sveta Hostijo, uzdam se u Tebe kad oluje razdiru moje srce i kad moj zaplašeni duh upada u očaj.

Sveta Hostijo, uzdam se u Tebe kad mi se srce trese i smrtni znoj pokriva čelo.

Sveta Hostijo, uzdam se u Tebe kad se sve uroti protiv mene i neutemeljeni očaj prodire u moju dušu.

Sveta Hostijo, uzdam se u Tebe kad se moje oči ugase za sve zemaljsko i moj duh ugleda po prvi put nepoznate svjetove.

Sveta Hostijo, uzdam se u Tebe kad moje dužnosti nadilaze moje snage a neuspjeh je moj stalni pratilac.

Sveta Hostijo, uzdam se u Tebe kad mi se čini teškim vršenje kreposti i kad se priroda buni protiv toga.

Sveta Hostijo, uzdam se u Tebe kad su mi upućeni neprijateljski udarei.

Sveta Hostijo, uzdam se u Tebe kad su muka i napor osuđeni od ljudi.

Sveta Hostijo, uzdam se u Tebe kad se oglasi Tvoj sud nada mnom tad se pouzdajem u more Tvog milosrđa.

O Presveto Trojstvo, uzdam se u Tvoje beskrajno milosrđe. Bog je moj Otac i kao Njegovo dijete imam svako pravo na Njegovo božansko Srce. Što je veća tama neka je savršenije naše pouzdanje u Njega. Ne razumijem, kako se ne može pouzdati u Onoga Kojemu je sve moguće. S Njim sve, bez Njega — ništa. On, Gospodin, ne dopušta i ne pripušta da oni budu postićeni, koji su svoju nadu položili u Njega.

Isus voli prodirati i u najmanje pojedinosti našeg života. On ispunja ponekad moje potajne želje, koje čak skrivam i pred Njim, iako znam da ništa ne mogu skriti pred Njim. Kod nas je običaj na Novu godinu izabrati posebne svete zaštitnike za cijelu godinu. Ujutro za vrijeme razmatranja, probudila se u meni jedna od skrivenih želja imati i u ovoj godini Euharistijskog Isusa za posebnog zaštitnika, kao i ranije. Prikrila sam pred svojim Zaručnikom tu želju i s Njim sam govorila o svemu, samo ne o tom da Ga želim imati za zaštitnika. Kad smo došli na doručak u blagovaonicu nakon molitve započelo je izvlačenje sličica s imenima svetih zaštitnika. Kad sam se približila sličicama s natpisom svetih zaštitnika, uzela sam jednu ne oklijevajući i ne čitajući napisano (152), jer željela sam se mrtviti nekoliko minuta. Tada sam čula glas u svojoj duši: *“Ja sam tvoj sveti zaštitnik. Čitaj”*. Odmah sam pogledala napisano i pročitala: *“Sveti zaštitnik za 1935. godinu — Presveta Euharistija”*. Od radosti drhtalo je moje srce. Neprimijećena udaljih se od grupe sestara i pođoh na kratko pred Presveti Oltarski sakrament pustiti slobodu svojim osjećajima. Isus mi je nježno prigovarao, da u ovim trenucima trebam biti u krugu sestara. Odmah otidoh odgovarajući Pravilu.

Presveto Trojstvo, jedini Bože, neshvatljiv u veličini milosrđa prema stvorenjima, posebno prema jadnim grešnicima. Ti si objavio neshvatljivi ponor Tvog milosrđa, nikad proniknut ijednim ljudskim ili anđeoskim razumom. Naše ništavilo i bijeda utapaju se u Tvojim veličini. O beskrajna Dobroto, tko Te može dostojno hvaliti? Hoće li se naći duša koja će Te razumjeti u ljubavi? O Isuse, ima takvih duša, ali ne puno.

Isuse, kad mi dolaziš u Sv. pričesti, koji želiš boraviti s Ocem i Duhom Svetim u malom nebu mog srca, tada nastojim cijelog dana družiti se s Tobom. Ni jednog trenutka ne ostavljam Te samog. Kad sam zajedno s drugim ljudima, ili kod naših učenica, moje srce stalno je s Njim povezano. Pri snu prikazujem Mu svaki otkucaj mog srca. Kod buđenja produbljujem se u Njemu ne govoreći ni riječi. Kad se probudim veličam na trenutak Sveto Trojstvo i zahvaljujem da mi je još jednom darovan dan, da se u meni još jednom ostvaruje tajna Tvojeg čovjekom postalog Sina, da se u moj im očima treba ponoviti još jednom Tvoja gorka muka. Onda nastojim olakšati Isusu put prema drugim dušama. Posvuda idem s Isusom. Prati me njegova nazočnost.

U bolima duše ili tijela trudim se šutjeti, jer onda se moj duh ispunja snagom, koja teče iz Isusove muke. Stalno imam pred očima Njegovo bolno, prezreno i iznakaženo lice. Njegovo božansko Srce probijeno našim grijesima, prije svega nezahvalnošću izabranih duša.

Cijelu noć pripremala sam se na primanje Sv. pričesti, jer nisam mogla spavati zbog tjelesnih boli. Moja duša uroni u ljubav i pokoru. Nakon Sv. pričesti čula sam riječi: *“Ti vidiš što sipo sebi samoj, ali ne užasavaj se stoga. Kad bih ti htio razotkriti svu tvoju bijedu, koja jesi, ti bi umrla od užasa. Ipak znaj, što si. Stoga, jer si ti tako velika bijeda, pred tobom Ja sam razotkrio sve more Mojeg milosrđa. Takve duše, kao što je tvoja, tražim i zahtijevam, ali one su rijetke. Tvoje veliko povjerenje prema meni prisiljava Me trajno ti darivati milosti. Ti imaš veliko nepojmljivo pravo na*

Moje Srce, jer si kćerka potpunog povjerenja. Ti ne bi podnijela veličinu moje ljubavi, koju imam prema tebi, kad bih ti je razotkrio u svoj njezinoj punini ovdje na zemlji. Često provjetravam rese zavjese za tebe, ali znaj daje to samo Moja izvanredna milost. - Moja ljubav i Moje milosrđe ne poznaju nikakve granice”. Danas sam čula riječi: *“Znaj, moje dijete, da radi tebe dijelim cijeloj okolini milosti, ali ti Mi trebaš zahvaljivati umjesto njih, jer*

oni Mi ne zahvaljuju za dobročinstva koja im iskazujem. Na osnovu tvoje zahvalnosti i nadalje ću im dijeliti blagoslov”.

Danas sam podnijela borbu s duhovima tame za jednu dušu. Kako jako sotona mrzi Božje milosrđe. Vidim kako se on suprotstavlja ovom cijelom Djelu.

O milosrdni Isuse, razapet na križu, sjeti se našeg smrtnog časa. O milosrdno Srce Isusovo kopljem probodeno, sakrij me u mojim posljednjim smrtnim časovima. O krvi i vodo, što izvireš iz Srca Isusova kao izvor neiscrpivog milosrđa za mene — umirući Isuse, taoče milosrđa,⁴¹⁸ umiri srdžbu Božju u mojem smrtnom času.

Danas sam bila samo na Sv. pričesti i samo kratko na Sv. misi. Moja sva snaga je u Tebi, Ti Živi Kruše. Bilo bi mi teško provesti jedan dan bez Svete pričesti. On mi je zaštita. Bez Tebe, Isuse, ne mogu živjeti.

Isus — moja Ljubav — dao mi je danas razumjeti kako me On vrlo ljubi, iako između nas postoji tako veliki bezdan: Stvoritelj i stvorenje, a ipak na neki način jednakost jer ljubav ispunjava bezdan. On sam ponižava se prema meni i osposobljuje me za susret s Njim. Uronih se u Njega i potpuno se izgubih a ipak zadobi moja duša, pod Njegovim ljubećim očima, na jakosti i snazi i na svijesti ljubiti i posebno biti ljubljenom. Ona zna, da je Moćni zaštićuje. Jedna takva molitva, iako je samo kratka, donosi duši puno. Satima duga uobičajena molitva ne donosi duši prosvjetljenje, koju donosi kratka viša molitva.

Današnji dan prikazala sam za svećenike. Ovog dana morala sam trpjeti više nego u neko drugo vrijeme, nutarnje i vanjski. Nisam znala, da se može u jednom jedinom danu toliko (211) puno trpjeti. Trudila sam se održati Sveti sat u kojem je moja duša kušala gorčinu Maslinskog vrta. Borila sam se posve sama oslanjajući se o Njegovu ruku protiv svih poteškoća, koje su preda mnom izrastale kao zidovi kroz koje se ne može prodrijeti. Ipak pouzdajem se u snagu Njegova imena, i ničeg se ne bojim.

U ovoj usamljenosti Sam Isus je moj Učitelj. On Sam me odgaja i poučava. Osjećam da se nalazim pod Njegovim posebnim utjecajem. Zbog Njegovih neshvatljivih odluka On se sjedinjuje sa mnom na poseban način i omogućuje mi prodrijeti u neshvatljive tajne. Postoji tajna koja me povezuje s Gospodinom za koju nitko ne smije znati, čak ni anđeli. Kad bi to htjela izreći, čak ne bih mogla, a ipak živim iz toga i vječno ću živjeti. Ta tajna razlikuje me od drugih duša ovdje na zemlji i u vječnosti.

O svijetli prelijepi dane u kojem se ispunjavu sve moje želje. O čeznutljivi danu koji ćeš biti posljednji u mom životu. Radujem se posljednjem znaku kojeg će Božanski Umjetnik naložiti mojoj duši. On će darovati mojoj duši posebnu ljepotu, koja će me razlikovati od ljepote drugih duša. O veliki dane u kojem će se učvrstiti Božja ljubav u meni. Toga dana pjevat ću po prvi put pred nebom i zemljom pjesmu neistraživog Gospodnjeg milosrđa. To je moje djelo i poruka koje mi je Gospodin odredio od stvaranja svijeta. Da bi pjesma moje duše bila ugodna Presvetom Trojstvu, vodi i oblikuj moju dušu Sam, o Duše Božji. Oboružavam se strpljivošću i čekam Tvoj dolazak, Milosrdni Bože. U trenutku užasnih muka i smrtnog straha želim se više nego inače pouzdati u bezdan Tvojeg milosrđa. (213) Podsjećam Te, Milosrdni Isuse i slatki Otkupitelju, na sva Tvoja obećanja koja si mi darovao.

Jutros sam imala poseban doživljaj. Moj sat je stao i nisam znala kad trebam ustati. Bilo mi je žao propustiti Sv. pričest. Stalno je bilo mračno. Nisam mogla odrediti kada trebam ustati. Obukoh se, obavih razmatranje i otidoh u kapelu. Sve je bilo još zatvoreno i mimo. Udubih se u molitvu, posebno za bolesnike. Sada znam kako je nužna molitva bolesnicima. Napokon je bila otvorena kapela. Molitva mi je bila teška, jer sam se osjećala jako iscrpljenom. Odmah nakon Sv. pričesti vratih se u svoju osamljenost. Tada ugledah Gospodina koji mi je govorio: *“Znaj, Moja kćeri, da je žar tvog srca meni drag. Kao što se žarko želiš sa mnom sjединiti u Sv. pričesti tako želim i ja Sebe posve darovati tebi. Kao plaću za tvoju požrtvovnost odmaraj se na Mom Srcu”.* — U tom trenutku uroni moja duša u Njegovu Biće, kao jedna kap u

bezdani ocean. — Uranjam u Njega kao svoje jedino blago. — Istodobno spoznah da Gospodin pripušta određene poteškoće zbog Svoje velike slave.

Čudim se mnogim ponižavanjima i patnjama, koje svećenik mora prihvatiti u vezi s ovom stvari. To vidim u posebnim trenucima a pomažem ga svojom nedostojnom molitvom. Samo Bog sam može podijeliti takvu hrabrost, u drugom slučaju duša bi malaksala. Ali s radošću vidim da sve protivštine doprinose većoj Božjoj časti. Bog nema puno duša takve vrste. O beskrajna vječnosti, ti ćeš objelodaniti napore herojskih duša, jer zemlja nagrađuje takve napore nezahvalnošću i mržnjom. Takve duše nemaju prijatelje (223) — one su usamljene. U toj usamljenosti one jačaju. Svoju snagu crpe samo od Boga. U poniznosti ali hrabro suprotstavljaju se svim olujama koje na njih navaljuju. One ostaju, neuplašene, kao hrastovi što se uzdižu do neba, i u tome se krije ta tajna: one crpu snagu od Boga i sve imaju što im je potrebno za sebe i za druge. One nose svoj vlastiti teret ali su sposobne preuzeti na sebe terete drugih. To su vatreni stupovi na Božjim putovima, koje same žive u svjetlu i druge prosvjetljuju. One same žive u visinama i mogu druge, manje upućivati na visine i njima pomoći u tome.

Doživljam trenutke zajedništva s Majkom Božjom i pripremam se na svečani trenutak dolaska Gospodnjeg. Majka Božja poučava me o nutarnjem životu duše s Isusom, posebno u Sv. pričesti. Kako veliku tajnu ostvaruje u nama Sv. pričest, tek ćemo upoznati u vječnosti. O vi dragocjeni trenuci života. O sveta Hostijo, izvore božanske sreće, Ti darivaš snagu mojoj duši. Svemogući, Ti si od Djevice Tijelo uzeo. Ti dolaziš skriven u moje srce, Tebe ne dotiče osjetila moć.

Sve za Tebe, Isuse. Svakim kucajem mojeg srca želim slaviti Tvoje milosrđe, i prema snagama ohrabriti duše, oblikovati pouzdanje prema ovom milosrđu, kako si mi Ti Sam zapovjedio, o Gospodine. U mojem srcu i mojoj duši vlada duboka noć. Pred mojom dušom stoji nepremostivi zid, koji mi zakriva Boga. Tu tamu nisam grijehom zadužila. Ta muka je čudna i bojim se opisati je u svom njezinom opsegu. Ali i u takvom stanju trudila sam se, o Isuse, biti Tebi vjerna. Uvijek i u svemu moje srce kuca jedino i samo za Tebe. Danas sam se vratila iz Rabke u Krakow. Osjećam se jako bolesna. Samo Isus zna koliko trpim. Posljednjih dana bila sam vrlo slična razapetom Isusu. Morala sam se oboružati strpljivošću, da bih odgovorila svakoj sestri zašto nisam tamo ostala. Nisam mogla ostati, jer mi je tamo zdravstveno bilo lošije. Međutim znala sam da neke sestre ne pitaju iz sućuti, nego da bi dodale nove muke. O Isuse, koja me tama okružuje i kakva me bijeda prožima. Ne ostavi me samu, moj Isuse. Daruj mi milost vjernosti. Premda ne mogu vidjeti tajnu Tvojeg vodstva, u mojoj moći ostaje da kažem: “Budi volja Tvoja”.

O živa Hostijo, skroviti Isuse, Ti vidiš stanje moje duše. Po sebi samoj nisam u stanju izgovoriti Tvoje Sveto Ime. U srcu ne mogu nikako rasplamsati žar ljubavi, ali ispod Tvojih nogu klečeći gledam očima svoje duše u svetohranište vjernim pogledom. Ti si uvijek isti, i onda kad su promjene u mojoj duši. Pouzdajem se da će doći trenutak u kojem ćeš otkriti Tvoje lice i Tvoje će dijete smjeti opet gledati Tvoje slatko lice. Čudi me, Isuse, da se možeš toliko dugo skrivati preda mnom. Kako možeš suzdržati ljubav koju imaš prema meni? U stanu svoga srca oslušujem i čekam tvoj dolazak, ti jedino blago moga srca.

Danas mi dođe Isus u srce, On side s visokog nebeskog prijestolja. Moćni Gospodin. Stvoritelj svemira, Dođe mi u liku Kruha.

O vječni Bože u mojim grudima, S Tobom je cijelo nebo u meni. S anđelima pjevam Ti “Svet”,
Moj život neka je Tebi na čast. Ti se ne povezuješ sa serafinima, darivaš se jadnom ljudskom

djetetu, Koje ništa bez Tebe ne ostvaruje. Čovjeku Ti si uvijek blag. Moje srce treba biti Tvoj stalni stan, Ti Kralju, budi vječno pozdravljan. Primi moje srce i vladaj u njemu, Kao da ono najljepši je dvorac. O veliki, neshvatljivi Bože, Ti si se meni spustio. U poniznosti častim Te, vapim Tebi za vječni spas.

O slatka Bogomajko moja, Daj mi slijediti Tvoj život. Zanesena uranjam u Tebe, u svijetlo jutarnje zore. Majko i Djevice neokaljana, U Tebi se ogleda Božji sjaj. Ti poučavaš ljubav prema Bogu u svim poteškoćama Ti si mi štiti i zaštita od neprijatelja.

U vjeri, nadi i ljubavi Pozdravljam Te, Ti Kruše anđeoski. Hvala Ti — iz dubine duše Premda sam samo bijeda i nevolja. Zdravo, Ti Nevidljivi, Moje srce izgara u ljubavi za Tobom.

Usprkos ljusci vidim jasnije u ljubavi — kao svetica. Pozdravljam Te, o Jaganjče Božji, Svakodnevice dolaziš u moju tamnicu. Ti me podižeš iz blata grijeha, I pomažeš mi ući u raj. O moj Bože, sve što je u meni neka Te slavi, moj Stvoritelju i Gospo. dine. Svakim otkucajem svog srca želim veličati Tvoje neiscrpivo milosrđe. Želim upoznati duše o Tvojim dobroti i ohrabriti ih da se pouzdaju u Tvoje milosrđe. To je moja zadaća koju si mi Ti Sam dodijelio. Gospodine, u ovom i u budućem životu.

Peti dan. Kad sam ujutro došla u kapelu, primijetila sam da je Majka predstojnica neraspoločena radi mene. To me je jako boljelo. Nakon Sv. pričesti naslonila sam svoju glavu na Presveto Srce Isusovo i rekla: “O moj Gospodine, ja Te molim, učini da se sva utjeha, koju doživljam iz Tvoje nazočnosti u mojem srcu, spusti na dušu moje drage predstojnice, budući da ima neprijatnosti zbog mene, o kojima nemam pojma.” Isus me utješio govoreći mi, da bismo obje mogle imati koristi za duše. Usprkos tomu molila sam Gospodina da me sačuva od toga da netko mora trpjeti zbog mene. Moje srce ne može to podnijeti. Ti bijela Hostijo, Ti primaš bjelinu moje duše. Mene obuzima strah pred danom, kada Te trebam ostaviti. Ti si Kruh anđela — dakle i Kruh djevičanstva. Isuse, moj savršeni primjeru, pogledom uronjenim u Tebe želim, slijedeći Tvoje tragove, ići kroz život i prilagoditi se naravi milosti, prema Tvojim presvetim volji i svjetlu, koje rasvjetljuje moju dušu. Posve se pouzdajem u Tvoju pomoć.

U životu ima trenutaka u kojima duša doživljava stanje, kao da ne razumije jezik ljudi. Sve je muči, i u ničemu ona ne nalazi mira, samo u žarkoj molitvi. U žarkoj molitvi duša zadobiva utjehu. I kad bi htjela slušati ljudska objašnjenja, dospjela bi samo u još veće nemire.

Za vrijeme molitve spoznala sam kako je Bogu draga duša oca Andrasija. On je pravo Božje dijete. Rijetko se pokazuje tako jasno u duši Božje sinovstvo, a to je stoga tako jer njeguje posebnu pobožnost prema Majci Božjoj.

O moj Isuse, usprkos velikom nutarnjem nagonu trebam ići umjerenim korakom da ne bih svojom žurbom uništila Tvoje djelo. O moj Isuse, Ti mi daješ upoznati Tvoje tajne i želiš da ih ja prenesem drugim dušama. Uskoro će se razotkriti jedna mogućnost za moje djelovanje. U trenutku prividno apsolutnog uništenja, započinje neometano moja misija. To je Božja volja koja se ne mijenja, pa makar se i mnogi suprotstavljali. Ali volju Božju ne može ništa promijeniti.

Danas, u blagovolištu za vrijeme večere, osjećala sam Božji pogled duboko u svom srcu. Njegova živa nazočnost prožela je moju dušu, da ponekad nisam znala gdje sam. Slatka Božja nazočnost ispunila je moju dušu i dijelom nisam mogla razumjeti što su mi sestre govorile.

Sve, što je u meni dobrog, učinila je Sv. pričest. Njoj sve zahvaljujem. Osjećam da me je ova sveta vatra potpuno promijenila. O, kako se radujem što sam Tvojim boravištem, o Gospodine. Moje je srce hram u komu si Ti trajno nazočan.

Isuse, Srećo moje duše, Kruše anđeoski Svo svoje biće uranjam u Tvoje. Tvojim božanskim

životom živim — kao u nebu. On mi ostaje, i kad ja preminem. Euharistijski Isuse, neumrli Bože,

Ti si stalno sa mnom — u središtu moga srca. U Tvojim svetoj blizini smrt me ne plaši, Uskoro ću Te gledati — Ti ispunjaš moje molbe. Prožeta Tvojim božanskim životom, U otvoreno nebo gledam. Smrt je osramoćena, uzalud najmljena, Božanski život ispunja moju dušu.

Budući da je sada takva Tvoja sveta volja, Da smrt mi dodiruje tijelo, Moja želja ide tome da se to skoro dogodi, jer onda sam vječno s Tobom. Euharistijski Isuse, Živote moje duše, Ti si me uzvisio do vječnih visina, Po patnjama i umiranju, u strašnim bolovima.

O moj Isuse, hvala Ti za sve. Raduje me ostvarivanje Tvoje svete volje. Mojoj je sreći to potpuno dovoljno. Skriveni Isuse, u Tebi je sva moja snaga. Od najranijeg djetinjstva privukao me Sebi Isus u Presvetom Oltarskom sakramentu. U dobi od sedam godina, kad je Isus bio izložen u pokaznici za vrijeme Večernje, upoznala sam po prvi put Božju ljubav. Ona je ispunila moje dječje srce, a Gospodin mij je omogućio razumjeti Božje stvari. Od toga dana do danas raste moja ljubav prema skrovitom Bogu do najprisnije povezanosti. Sva snaga moje duše teče iz Presvetog Oltarskog sakramenta. Svakom slobodnom minutom sam u razgovoru s Njim. On je moj Učitelj.

Kad sam se danas pripravljala na Sv. pričest, Isus je zahtijevao da trebam više pisati, i to ne samo o milostima, što mi ih On udjeljuje, nego i o vanjskim stvarima i to za utjehu mnogim dušama. Kad je svećenik stupio s Gospodinom Isusom u moju ćeliju nakon ove noći patnje, cijelo je moje biće obuzeo vrući žar. Osjećala sam, da je svećenik još nešto vremenski oklijevao, Isus bi Se istrkao njegovoj ruci i Sam bi meni došao. Nakon Sv. pričesti Gospodin mi reče: *“Da Me svećenik*

nije tebi donio, Sam bih ti došao pod istim prilikama. Moja kćeri, tvoje su patnje noćas donijele velikom broju duša milost milosrđa.”

“Moja kćeri imam ti nešto kazati.” Uzvratih: *“Govori, Isuse, žedam za Tvojim riječima”.* *“Ne sviđa mi se, što nisi prihvatila ispovijed kod oca Andrasija u tvojoj ćeliji zbog govorkanja sestara. Znaj, time si im dala još veći razlog za govorkanje”.* — (68) Velikom poniznošću molila sam Gospodina da mi oprost: *“O moj Učitelju, ispravi me, ne dopusti da išta propadne i ne daj mi lutati”.* O moj Isuse, kad se osjećam neshvaćenom, a moja je duša izmučena, željela bih neko vrijeme biti sama s Tobom. Razgovori smrtnika me ne tješe. Ne šalji mi, Gospodine, takve glasnike što samo o sebi nešto kazuju, to što im nalaže njihova vlastita narav. Takvi me tješitelji samo muče.

U bolesti je često tako kao s Jobom u Starom Zavjetu. Kad se kreće i radi, sve je dobro i lijepo. Ali kad Bog pošalje bolest — manje je prijatelja. — No oni su tu. Interesiraju se za naše boli itd. Ali kad Gospodin pripusti dulje trpljenje, postepeno nas vjerni prijatelji napuštaju. Rjeđe nas posjećuju i njihove posjete pripravljaaju često boli. Umjesto da nas tješe ponešto nam prebacuju, što je izazvalo trpljenje, i često je duša sama kao Job. Na sreću ona nije sama, jer s njom je Isus — Hostija. Kad sam bila iskusila spomenuto trpljenje i cijelu noć provela u gorčini, morala sam se ujutro savladati svom snagom, kad mij je gospodin kapelan donio Sv. pričest, da ne bih glasno povikala: *“Zdravo, jedini pravi Prijatelju!”* Sveta pričest mi daje snagu trpjeti i boriti se. Želim spomenuti još nešto što sam doživjela. Kad Bog ne daje niti smrt (111) niti zdravlje, što se godinama proteže, okolica se navikne na to i misli da čovjek nije bolestan. Tu počinje tiho mučeništvo i samo Bog sam zna koliko ta duša prinosi žrtava. Jedne sam se večeri osjećala tako loše, da sam samo na to mislila, kako doći u moju ćeliju. Susretoh sestru savjetnicu, ⁷⁰² koja je poslala za tim da jednu od sestara ravnateljica pošalje s jednom nakanom na portu. Kad me je ugledala, rekla joj je: *Sestro, nećete ići. Sestra*

Faustina će ići, jer jako pada kiša.” — Prihvatih i ostvarih uputu, za koju samo Bog zna. To je jedna od mnogih zgoda. Ponekad se čini da je samo sestra drugog kora od kamena, ali i ona je čovjek sa srcem i osjećajima...Zatim Bog Sam dolazi u pomoć, jer drugačije duša ne bi mogla nositi križeve o kojima još nisam izvješćivala i sada neću izvješćivati, ali ukoliko budem osjetila nadahnuće pisat ću o tom... Danas za vrijeme Sv. mise vidjela sam trpećeg Gospodina koji je bio u umiranju i rekao mi: *“Moja kćeri, promatraj Moje boli, što sam ih podnosio za tebe, često i ništa ti se neće činiti velikim što za mene podnosiš. Najčešće Mi se sviđaš kad razmatraš Moje bolno trpljenje. Sjedini tvoja mala trpljenja s Mojim bolnim trpljenjima, da bi zadobila beskrajnu vrijednost pred Mojim veličanstvom.”* Danas mi reče Isus: *“Cesto Me nazivaš svojim Učiteljem. To je drago Mojem Srcu, ali ne zaboravi, Moja učenice, da si ti učenica Razapetog Učitelja. Neka ti je dovoljna ova riječ. Ti znaš što križ u sebi skriva.”* Spoznao sam da je najveća snaga skrivena u strpljivosti. Vidim da strpljivost uvijek vodi pobjedi, ako ne odmah, ali pobjeda će se pokazati godinama kasnije. Strpljivost se povezuje s blagošću. Danas sam provela cijelu noć s Isusom u tamnici. To je noć klanjanja. Sestre mole u kapeli. U duhu se sjedinjujem s njima jer mi manjkavo zdravlje ne dopušta ići u kapelu. Cijelu noć nisam mogla spavati. Tako sam bila s Isusom u tamnici. Isus mi je dao upoznati boli što ih je tamo podnio. Svijet će za njih saznati na Posljednjem sudu. *“Reci dušama, Moja kćeri, da im za obranu dajem Moje milosrđe. Borim se posve sam za njih i podnosim pravednu srdžbu Svog Oca.”*

Jaka kušnja. Gospodin mi je dao spoznati kako Mu je drago čisto srce, po čemu sam zadobila dublju spoznaju svoje vlastite bijede. Kad sam se započela pripravljati za Sv. ispovijed, u meni se pojaviše jake kušnje protiv ispovjednika. Nisam vidjela sotonu, ali osjetila sam ga i njegov užasan bijes. — “Da, to je samo običan čovjek”. — “Ali, ipak neobičan, jer ima božansku moć.” — “Da, (83) optužiti se zbog svojih grijeha nije teško, ali otkriti tajanstvene kutke srca, položiti račun o djelovanju Božje milosti, spomenuti svaki Božji zahtjev, sve što se događa između mene i Boga, sve to kazati jednom čovjeku — to nadilazi snage.” Osjetih, borbu sa silama i povikah: “O Kriste, Ti i svećenik ste jedno; na ispovijed idem Tebi a ne čovjeku.” Kad sam se započela ispovijedati, najprije otkrih svoje poteškoće. Svećenik reče, da nisam mogla bolje učiniti nego najprije otkriti ove teške kušnje. Nakon ispovijedi sve su nestale. Moju dušu ispuni mir.

Jednog dana za vrijeme zajedničkog odmora reče jedna od sestara ravnateljica, ⁸¹⁶ da sestre pomoćnice nemaju nikakvih osjećaja, dakle, njima se može grubo postupati. Ražalostilo me, da sestre ravnateljice toliko malo poznaju radne sestre i sude samo po vanjštini. Danas sam razgovarala s Gospodinom. On mi reče: *“Ima duša u kojima ne mogu djelovati. To su takve duše koje stalno promatraju druge, i ne znaju što se događa u njima samima. Neprestano govore o drugima, u vrijeme najstrože šutnje, koja je predviđena za razgovor sa mnom. Te duše ne slušaju Moje riječi. Njihova nutrina ostaje prazna. One me ne čuvaju u nutrini svog vlastitog srca, nego u prepričavanjima gdje nikad nisam nazočan. One osjećaju svoju napuštenost a ipak ne priznaju svoju vlas krivicu. Duše, u kojima potpuno vladam, njima su trajno predbacivale savjesti. Umjesto da se poprave, u njihovom se srcu pojavljuje zavist, i ukoliko si to ne posvijeste one tonu dublje. Pomalo ljubomorno srce započinje mr Tako se već približavaju ponoru. Moje darove ne pripuštaju drugim duša, a same ne mogu i neće ih primiti.”*

Skriveni Gospodine, mjesto pod Tvojim nogama Mojoj je duši slatki vrt.

Tebe, Neshvatljivog tu doživjeti i pozdravljati, S darom svog srca ne moram dulje čekati. U tihom razgovoru, sa Tobom samim, Trenutke neba smijem doživjeti. Moje srce darivajući govori: “Da, ono je Tvoje,” I Ti ga prihvaćaš s puno ljubavi. Ljubav i dražest, život moje duše, Jer stalno živim u zanosu na ovoj zemlji. U mojoj duši Ti si stalno nazočan, Anđelima dopjevam hosana, Tebi na slavu. Božanstvom, dušom i tijelom, tako svijetlim, Zakriven u jednostavnom liku kruha, Ti si mi život i izvor milosti Nadmašuješ radosti neba i sila. Kad si

Ti u Kruhu, o Gospodine, sa mnom sjedinjen, Osjećam svoju veličinu, što za pojmiti nije. Ona je od Tebe, Gospodine, u poniznosti poznata, Ti dopuštaš mi, usprkos bijedi, sazrijevati do svetosti.

Za vrijeme Sv. mise spoznala sam da jedan određeni svećenik ⁸¹⁷ ne čini za duše, jer misli samo na sebe i tako ostaje sam. Božja milost odlazi jer se oslanja na ništavne vanjske stvari koje uopće nemaju nikakvog značenja u Božjim očima. Budući da je on vrlo ohol, trajno mlati slamu i trudi se beskorisno

Kad sam se jednog dana pripremala na Sv. pričest, utvrdih da nisam imala ništa što bih Mu mogla žrtvovati. Padoh Mu tako pod noge i zavapih svom Njegovom milosrđu za moju siromašnu dušu. — Neka me Tvoja milost, koja teče na mene iz Tvog premilosrdnoga Srca, ojača za borbu i trpljenje da Ti ostanem vjernom. Premda sam takva bijeda, ne bojim Te se jer dobro poznajem Tvoje milosrđe. Ništa me ne može poplašiti pred Tobom, o Bože, jer sve je manje (143) od moje spoznaje. To posve jasno vidim.

Isuse, božanski Zatvoreniče ljubavi, kad razmišljam o Tvojim ljubavi prema meni i Tvom trošenju za mene, tada zakazuju moji osjećaji. Ti skrivaš Tvoju nepojmljivu veličinu i poklanjaš se meni, bijednoj. O Kralju slave, tako skrivaš Svoju ljepotu, pogled moje duše prodire kroz zavjesu. Vidim korove anđela koji Te veličaju bez prestanka i sve nebeske sile koje Te časte bez prestanka i govore: Svet, svet, svet.

Tko će shvatiti Tvoju ljubav i Tvoje neiscrpno milosrđe prema nama. — O Zatvoreniče ljubavi, zatvaraj svoje siromašno srce u ovom svetohraništu da Ti se klanja danju i noću. Ne poznajem nikakvu smetnju za klanjanje. Iako ću tjelesno biti udaljena, moje srce ostaje uvijek uza Te. Ništa ne može ograničiti moju ljubav prema Tebi. Za mene ne vrijede nikakve smetnje. O moj Isuse, želim Te tješiti za sve nezahvalnosti, pogrđivanja, mlakosti, mržnju bezbožnika, oskvrnjivanja. O Isuse, želim gorjeti kao čista i nestajuća žrtva pred prijestoljem Tvoje skrovitosti.

Bez prestanka vapim Ti za umiruće grešnike. O Presveto Trojstvo, budi blagoslovljeno — Nedjeljivi, Jedini Bože, za ovaj veliki dar i ostavštinu milosrđa. Moj Isuse, da bih činila zadovoljštinu za bogohulitelje — šutjet ću, kad me bez krivice prekoravaju da bih Te barem na ovaj način djelomice obeštetila. U svojoj duši pjevan bez prestanka Tvoju slavu i nitko to ne naslućuje niti razumije. Pjesma moje duše poznata je samo Tebi, o moj Stvoritelju i Gospodine.

O Isuse, danas je ičija duša potraćena ohola. Nema ni jedne zrake svjetlosti. Oluja bjesni, a Isus spava. O moj Učitelju, ne želim te huliti. Ne želim ometati Tvoj slatki drijemež. Vjerujem da ćeš mi podariti i snagu i bez mog zvanja.

Sai iia Ti se klanjam — Ti živi kruše — usred velike duševne suše. O Isuse, čista ljubavi, ja ne trebam nikakve utjehe. Hranim se Tvojom voljom. O Moći, Tvoja volja je cilj moga bića. Imam dojam da mi cijeli svijet služi ovisl o ine n . Ti, Gospodine, razumiješ šcij u dušu u svim njezinim težnjama.

Živa hostijo, loja jedina snago, izvore ljubavi i milosrđa, obujmi cijeli svijet, jačaj nemoćne duše. Blagoslovljen trenutak u kojem iam je Isus ostavio Svoje milosrdno Srce.

Trpjati, a ne žaliti se, druge tješiti i vlastite patnje uroniti u Presveto Srce. Sve slobodne trenutke, od obveza, želim provesti do nogu Presvetog Oltarskog sakramenta. Kod nogu Gospodnjih želim tražiti prosvjetljenje, utjehu i snagu. Neprestano želim zahvaljivati Bogu za Njegovo veliko milosrđe prema meni i dobročinstva, koja mi je podario Gospodin, i nikad zaboraviti posebno milost zvanja.

Želim se skriti među sestrama kao mala ljubica među ljiljanima. Želim cvjetati za svog Stvoritelja i Gospodina i pri tom sebe zaboraviti, sebe savršeno istrošiti za dobro neumrlih

duša — to je moja sreća.

Molitva za vrijeme Sv. mise na dan vječnih zavjeta

Danas polažem svoje srce na pliticu za hostije, na kojem je prineseno i Tvoje Srce, Isuse. — I ja se žrtvujem danas zajedno s Tobom Bogu Ocu, Tvom i mom Ocu, kao žrtva ljubavi i klanjanja. Oče milosrđa, pogledaj na žrtvu moga srca, ali kroz rane Srca Isusova.
1. svibnja 1933.

Sjedinjenje s Isusom na dan vječnih zavjeta

Isuse, od danas Tvoje je Srce moje vlasništvo a moje je srce isključivo Tvoje vlasništvo. Samo spominjanje Tvog imena, Isuse, sreća je mom srcu. Uistinu, jedan trenutak dugo ne bih mogla živjeti bez Tebe, Isuse. Danas je uronila moja duša u Tebe, svoje jedino dobro. Moja ljubav ne zna za smetnje u iskazivanju dokaza ljubavi Svom ljubljenom.

Za vrijeme Sv. mise, što ju je slavio otac Andrasz, vidjela sam malo dijete Isusa. Sjedio je u kaležu s ispruženim ručicama prema nama. Nakon jednog dubokog pogleda Ono mi reče: *“Tako, kakvog Me vidiš u ovom kaležu, boravim u tvom srcu.*

Ti bijela Hostijo, Ti primaš bjelinu moje duše. Mene obuzima strah pred danom, kada Te trebam ostaviti. Ti si Kruh anđela — dakle i Kruh djevičanstva.

Isuse, moj savršeni primjeru, pogledom uronjenim u Tebe želim, slijedeći Tvoje tragove, ići kroz život i prilagoditi se naravi milosti, prema Tvojim presvetoj volji i svjetlu, koje rasvjetljuje moju dušu. Posve se pouzdajem u Tvoju pomoć.

Pod nogama Gospodnjim. Skroviti Isuse, vječna ljubavi, Živote naš, Ti božanski Neizmjerni, Sebe Samoga Ti si zaboravio, Ti samo vidiš nisi. Još prije nego što si stvorio cijelu zemlju, nosio si šis tš Svoli Srei. O Ljubavi, o Dtihino Ivog poniženja! O ‘l~šjno sreće! — Zašto ‘Ic poznaje samo tako mali hroj? — Zašto iic nailaziš na uzvraćenu ljubav? — O božanska Ljubavi, zašto skrivaš Svoju ljepotu? — O Neshvatljivi i Neizmjerni, Što Te bolje spoznajem, to Te mogu manje pojmiti! Ipak jer Te ne mogu razumjeti, bolje shvaćam Tvoju veličinu. Scrafinima ne zavidim na njihovoj vatri, jer je u moje srce položen još veći mir. (1 24) Zanosno se Tebi dive, ali Tvoja krv sjedinjena je s mojom. Ljubav je već ono nama darovano nebo. Zašto se skrivaš u vjeri? — Ljubav razdire zastor. Pred očima moje duše Ti nemaš nikakvog zastora, jer Ti Sam si ne privukao zauvijek u tajanstveno krilo ljubavi. Neka Ti je slava i čast, Nedjeljivo Trojstvo — Jedini Bože — u sve vjekove.

Jednom, za vrijeme klanjanja, koje smo držale za našu domovinu, moja duša bila je ispunjena boli a ja sam molila kako slijedi:”Milosrdni Isuse, po zagovoru Tvojih svetih a osobito po Tvojim predragim Majci, koja Te je kao dijete odgajala, usrdno Te molim da blagosloviš moju domovinu. Isuse, ne gledaj na naše grijehove, ipak pogledaj n’a suze male djece, na njihovu glad i hladnoću koju podnose. Isuse, podari mi milost zbog nevinih, zbog kojih Te molim za moju domovinu”. U tom trenutku ugledala sam Isusa sa suzama u očima. On mi reče: *“Vidi, kćeri moja, koliko me boli radi njih. Znaj, da oni nose svijet”.*

Iscrpljena od pomnog ispitivanja pošla sam Presvetom sakramentu i molila sam svom snagom Svoje duše: Isuse, moj Zaštitniče, Ti utočište moga srca (1 42), Ti znaš da Siflio Tebe poznajem i neman nikakve druge ljubavi nego samo Tebe. Ukoliko bi se ipak, moj Isuse, na nešto navezala što Ti nisi, molim Te vapim Ti, snagom Tvoga milosrđa pošalji mi odmah smrt jer radije želim tisuću puta umrijeti nego Ti biti makar i jednom nevjerna i u najmanjoj stvari.

Kriste, daj mi duše. Pripusti mi sve, što se Tebi sviđa, ali daj mi zato duše. Vapijem za spasenjem duša. Čeznem za tim, da one upoznaju Tvoje milosrđe. Za mene samu nemam ništa, jer sve sam razdijelila na duše. Na danu Suda pred Tobom stajat ću prazna, jer sam sve razdala dušama. Zato me nećeš moći suditi i sresti ćemo se tog dana: Ljubav i Milosrđe...

(49) I. M. J.

Skroviti Isuse, Živote moje duše,
Cilju kojem vruće čeznem i žudim.
Snago naše uzajamne ljubavi.
Ništa ne može razoriti Tvoju ljubav u meni.

Skroviti Isuse, hvalevrijedni založe mojeg uskrsnuća,
U Tebi je sabrano moje biće i život.
Ti, Hostijo, osposobljuješ me za vječni život.
Znam, Ti ćeš me ljubiti kao Svoje vlastito dijete.

Skroviti Isuse, Ti moja čista ljubavi,
Život s Tobom ovdje je na zemlji započeo.
U nebu zasjat će vječnim sjajem,
Moja ljubav neka postane vječnom radošću.

Skroviti Isuse, moja duša čezne za Tobom, Gospodinom;
Samo Tebe, Kojemu se klanja sav nebeski sjaj.
Na milosti i darove posebno ne gledam,
Samo na Tebe, Koji mi Se daruješ u prilici Kruha.

Skroviti Isuse, uzmi Sebi moje čeznutljivo srce.
U njemu gori čista vatra serafina.
Kročim putem što ga Ti odredi,
Uzdignutim čelom, neslomljivo —Iako sam djevojka slaba.

O Presveto Trojstvo, Vječni Bože, moj duh ponire u Tvojim ljepoti.
Vječnosti su ništa pred Tobom. Ti si uvijek isti. O kako je velika Tvoja slava. Isuse, što je razlog tome da Ti skrivaš Svoju slavu, da si napustio nebesko prijestolje i s nama boraviš? Gospodin mi uzvratil: *“Kćeri moja, ljubav Me je vodila, ljubav Me drži ovdje. Kćeri moja, kad bi ti znala koliku veliku zaslugu i cijenu ima jedan čisti čin ljubavi prema Meni, ti bi umrla od radosti. Stoga to govorim, da bi se ti trajno Sjedinjavala sa Mnom, jer to je životni cilj tvoje duše! Ovaj čin počiva na činu volje. Znaj, da je čista duša ponizna. (45) Kad se ti naklanjaš i troliš pred Mojom slavom, onda te ja pratim Mojim milostima i koristim svemoć da bih tebe uzvisio.”*

O moj Isuse, hvala Ti za sve. Raduje me ostvarivanje Tvoje svete volje. Mojoj je sreći to potpuno dovoljno.

Skriveni Isuse, u Tebi je sva moja snaga. Od najranijeg djetinjstva privukao me Sebi Isus u

Presvetom Oltarskom sakramentu. U dobi od sedam godina, kad je Isus bio izložen u pokaznici za vrijeme Večernje, upoznala sam po prvi put Božju ljubav. Ona je ispunila moje dječje srce, a Gospodin mi je omogućio razumjeti Božje stvari. Od toga dana do danas raste moja ljubav prema skrovitom Bogu do najprisnije povezanosti. Sva snaga moje duše teče iz Presvetog Oltarskog sakramenta. Svakom slobodnom minutom sam u razgovoru s Njim. On je moj Učitelj.

† O vječna ljubavi, Isuse, Ti si se zatvorio u ovoj hostiji.

Ti skrivaš veličinu Svojeg božanstva i zakrivaš Svoju ljepotu. Sam, jer Se sav poklanjaš mojoj duši i ne želiš je preplašiti Svojom veličinom.

O vječna Ljubavi, Isuse, Ti Si se pokrio kruhom. Vječno Svjetlo, neshvatljivi Izvore sreće i blaženstva. Ti mi želiš biti nebom na zemlji, i to si mi onda kad me obasja Tvoja Ljubav.

Stvoritelj i stvorenje

Klanjam Ti se, Stvoritelju i Gospodine, skriveni u Presvetom sakramentu. Slavim Te za sva djela Tvojih ruku, u kojima postaje vidljivim tako puno mudrosti, dobrote i milosrđa. O Gospodine, Ti si posijao toliko puno ljepote na ovoj zemlji, koja mi svjedoči o Tvojjoj slavi, premda je ona samo Tvoj slab odsjaj, o Neshvatljiva ljepoto. Premda si se Ti skrio i Tvoju slavu otajanstvenio, (65) dopire do Tebe moje vjerom prosvijetljeno oko, a moja duša spoznaje svojeg Stvoritelja, svoje najveće dobro. Svo moje srce utapa se u klanjanju. Moj Stvoritelju i moj Gospodine, Tvoja dobrotu ohrabruje me govoriti s Tobom. Milosrđe briše bezdan između nas, što rastavlja Stvoritelja od stvorenja. S Tobom razgovarati, Gospodine, sreća je mojeg srca. U Tebi nalazim sve za čim žudi moje srce. Ovdje osvjetljuje Tvoje svjetlo moj razum i osposobljuje ga dublje Te upoznati. Ovdje teku rijeke milosti u moje srce. Ovdje crpi moja duša vječni život. O moj Stvoritelju i Gospodine, Ti sam daruješ mi Samog Sebe, osim tih darova, i duboko se sjedinjuješ sa Svojim bijednim stvorenjem. Ovdje se razumiju naši srca, bez riječi. Ovdje ne može nitko prekinuti naš razgovor. O čemu s Tobom razgovaram, Isuse, naša je tajna što ostaje skrivena stvorenjima (66) i o čemu se anđeli ne usuđuju pitati. To su tajanstvena opraštanja, o kojima samo Isus i ja znamo. To je tajna Njegovog milosrđa koja okružuje svaku pojedinu dušu. Za tu neshvatljivu dobrotu klanjam Ti se, o Stvoritelju i Gospodine, svim srcem i svom dušom. I kad je moje slavljenje bijedno i neznatno, ostajem mirna, jer sam sigurna da Ti poznaješ ovu iskrenost, usprkos mojoj nesposobnosti...

Kad sam pisala ove riječi, ugledah Isusa, Koji sagnut nada mnom, reče: *“Moja kćeri, što pišeš?”* — Uzvratih: *“Pišem o Tebi, Isuse, o Tvojjoj skrovitosti u Presvetom sakramentu, o Tvojjoj neshvatljivoj ljubavi i milosrđu prema ljudima.”* A Isus mi reče: *“Tajnice Mojeg najdubljeg otajstva, znaj, da si u isključivoj prisnosti sa Mnom. Ti imaš zadaću sve zapisati što Sam ti dao spoznati o Mojem milosrđu i to na korist dušama što će čitati ove spise. (67) Oni će doživjeti u svojim dušama utjehu i hrabrost približiti Mi se. Sloga je Moja želja, da svo slobodno vrijeme posvetiš pisanju”.* O Gospodine, hoću li uvijek imati, pa makar i samo na kratko, vremena za pisanje?” A Isus uzvratih: *“Nije tvoja stvar misliti na to. Čini samo onoliko,*

koliko možeš. Ja ću uvijek tako uređivati okolnosti da ćeš ispuniti ono, što Ja tražim...”

† Beskrajna Božja dobrota u otkupljenju ljudi

Bože, Ti si mogao jednom jedinom riječju otkupiti tisuće svjetova, jedan jedini Isusov uzdah mogao je zadovoljiti Tvoju pravednost. Ali Ti, o Isuse, uzeo Si na sebe užasnu muku i to iz ljubavi prema nama. Jedan jedini tvoj uzdah ublažio bi pravednost Tvog Oca; tako ostaje tvoje poniženje jedinstveno djelo Tvojeg milosrđa i Tvoje neshvatljive ljubavi. Ali Ti Si, o Gospodine, napustio ovu zemlju, ostavio Si nam Samog Sebe u Oltarskom sakramentu i široko nam Otvorio Svoje milosrđe. Nikakva bijeda (108) ne može Te iscrpiti. Ti si sve pozvao Izvoru ljubavi, Izvoru božanskog smilovanja. Tu je hram Tvojeg milosrđa, lijek našoj nemoći. Tebi, Ti živo vrelo, dolaze sve duše; neke žedaju kao košute za Tvojom ljubavlju, druge da bi očistile rane svojih grijeha; druge opet iscrpljene životom da bi zadobile novu snagu. U trenutku, kad si umro na križu, darovao Si nam novi život. Otvaranjem Tvog presvetog Boka rastvorio Si nam neiscrpivo vrelo Svojeg milosrđa. Ti si nam dao najdragocjenije, što Si imao, Krv i Vodu iz Tvojeg Srca. To je svemoć Tvojeg milosrđa. Iz njega nam svaka milost teče.

O moj Isuse, moja jedina željo, danas sam Te htjela još većim žarom primiti u svoje srce (73) nego u neko drugo vrijeme, pri tome je moja duša upravo danas žednija nego inače. Moja vjera postaje jačom. Tako će i plod Tvojeg dolaska, Gospodine, biti bogatijim. I kad ponekad dođeš, ne dodirujući moja osjetila i ne iskazuješ svoju nadnaravnu moć, ponekad i osjetila sudjeluju u radosti Tvojeg dolaska.

Pripremljena je Gospodinova posljednja večera,
S apostolima On sjeda za stol.
Njegovo biće pretvoreno je u ljubav,
Prema odluci Trojedinog.

Želim s vama večerati
Prije nego podnesem muku smrti.
U odlasku Me ljubav zadržava s vama,
Krajnja ljubav dariva svoju krv i svoj život.

Ljubav se zastire likom kruha, ⁴⁸⁶
Da bi u odlasku ostala s nama.
Takvo se predanje ne traži,
Ali najdublja ljubav potiče Ga na to.

O krilu i vinu govori On riječi:
To je Moje tijelo, to je Moja krv.
Otajstveno, ali pun ljubavi,
Pružajući On kalež Svojim učenicima.

Strah ispunja nutrinu Isusovu:
“Jedan od vas će me izdati”.
Oni šutješe. Grobnom tišinom.
Ivan naslanja glavu na Isusove grudi.

Večera je završena,
Hodimo, gore — u Maslinski vrt,

Ljubav je nasićena,
Izdajica spreman.

O Isuse, Ti moj Stvoritelju i moj Gospodine
U Tvojim ruci živim kao hostija,
Blijeda, tiha, skrovita i bez ljupkosti.
Ljepota moje duše ostaje nutarnja.

Kao hostija u Tvojim ruci — Božanski Svećeniče,
Što Ti se sviđa, to čini sa mnom.
Tvojim volji, Gospodine, potpuno služim,
Jer ona je moja sreća i moja ljepota.

Tebi vapijem, Bože, izmijeni me u Tebe Sama,
U Tvojim ruci počivam kao hostija tako bijela.
Potpuno skrivena u Tebi želim biti,
U Tvojem milosrdnom Srcu, u raj.

Vječni Svećeniče, kao hostija sam u Tvojim ruci,
Hostija mojeg tijela zaštićuje me od ljudskog pogleda.
Samo Tvojem oku poznato je predanje i ljubav,
Jer moje srce stalno je s Tvojim povezano.

Božanski Posredniče, kao žrtvena hostija sam u Tvojim ruci,
U vatri sam kao paljenica na oltaru.
(22) Patnjama satrvana kao pšenica, samljevena,
Prinosim o Tebi na čast i za spasenje duša.

U svetohraništu sam Tvojeg Srca kao hostija,
Uronjena u ljubav Tvoju, životom hodim.
Jedva sam dirnuta strahom ovog svijeta,
Jer Ti si mi utočište, štiti i moja obrana.

Na oltaru sam Tvojeg Srca kao hostija,
Vječno u vatri ljubavi rasplamsana.
Samo Tvoje milosrđe toliko me uzvisilo,
Tvojim slavi pružam sve darove i milosti.

Kao hostija sam u Tvojim ruci, moj Suću i Otkupitelju.
U posljednjem času mog života, neka me
Svemoć Tvoje milosti dovede na cilj.
Neka je hvaljena Tvoja sućut s posudom Tvojeg milosrđa.

Isuse, Ti hostijo. Upravo sam Te primila u moje srce. U ovom sjedinjenju s Tobom prikazujem se Nebeskom Ocu kao žrtvena hostija, oslanjajući se posve na milosrdnu i svetu volju mogega Boga. Od danas je Tvoja volja, Gospodine, moja hrana. Primi svo moje biće i raspolaži sa mnom prema Tvojem Božanskom nahodanju. Sto mi pruža Tvoja očinska ruka, želim najponiznije primiti, tiho i s radošću. Ničeg se ne bojim, ma kako me Ti vodio, i sve ću činiti pomoću Tvoje milosti što tražiš od mene. Sada se više ne bojim Tvojih nadahnuća (23) i ne ispitujem s nemirom kamo me ona trebaju voditi. Vodi me putevima, o Bože, koji se Tebi

svidaju. Tvojoi volji sam darovala svo povjerenje. Ona mi je sama ljubav i milosrđe. Ako me puštaš ostati u ovom samostanu — ostat ću. Zapovjediš li mi poći na Djelo — učinit ću to. Ostaviš li me s obzirom na Djelo u nesigurnosti do smrti —budi hvaljen. Pošalješ li mi onda smrt, kad je moj život najviše potreban prema ljudskom shvaćanju — budi hvaljen. Uzmeš li me u mladosti — budi hvaljen. Dopustiš li mi dočekati staračku dob — budi hvaljen. Daruješ li mi zdravlje i snagu — budi hvaljen. Baciš li me na postelju muke, čak doživotno — budi hvaljen. Dadneš li mi sama razočaranja i neuspjehe u životu — budi hvaljen. Dopustiš li, da moje najčistije nakane budu odbačene — budi hvaljen. Dadneš li mojem razumu prosvjetljenje — budi hvaljen. Ostaviš li me u tami i svakojakim mukama (24) — budi hvaljen! Od ovog trenutka živim u najdubljem miru, jer Sam me Gospodin nosi u Svojoi ruci. On, Gospodin neistraživog milosrđa, zna da u svemu želim samo Njega, uvijek i posvuda.

Na oltaru ljubavi gorjet će čista žrtva moje volje. Da bi moja žrtva bila savršena najtješnje se sjedinjujem sa Isusovom žrtvom na križu. Kada pod težinom velike muke drhti moja narav i smanjuju se fizičke i duhovne snage, duboko se skrivam u Isusovoi otvorenoj rani Srca, (301) šuteći, kao golubica i ne žaleći se.

Neka sve moje ljubavi, pa makar bile i najsvetije, najljepše i najplemenitije, budu uvijek na zadnjem mjestu a na prvom mjestu Tvoja sveta volja. Tvoja najmanja želja mi je, o Gospodine, dragocjenija nego nebo sa svim blagom. Znam, da me stvorenja neće razumjeti, stoga će moja žrtva biti to čišća u Tvojim očima.

(243) † Moje srce je stalno hranjeno gorčinom, jer želim ići Tebi, Gospodine, u puninu života. O, Isuse, život mi se čini užasnom divljinom. Na ovoj zemlji nema hrane mojem srcu i mojoj duši. Ja trpim od čežnje za Tobom, o Gospodine. Ti, o Gospodine, ostavio si mi svetu hostiju ali Ona zapaljuje u mojoj duši još više čežnju za Tobom, vječni Bože i moj Stvoritelju. Isuse, želim se sjединiti s Tobom. Uslišaj vapaj Tvoje zaručnice. O, koliko trpim, da se još ne mogu sjединiti s Tobom, ali neka bude kako Ti želiš.

(94) † Zdravo, skrivena Ljubavi, Živote moje duše. Pozdravljam Te, Isuse, pod ovim neupadnim likom kruha. Zdravo, Ti moje najslade Milosrđe, što se izlivaš na sve duše. Zdravo, Ti beskrajna Dobrota, što siješ naokolo rijeke milosti. Zdravo, skrovita Svjetlosti, Svjetlo dušama! Zdravo, neiscrpivo Vrelo milosrđa, Ti najčišći Izvore, iz kojeg nam teče život i svetost. Zdravo, Ti Blago čistih srdaca. Zdravo, Ti jedina Nado grešnika.

O moj Isuse, Ti znaš, da postoje trenuci u kojima mi ne dolaze uzvišene misli i nema zamaha duha. Podnosim samu sebe strpljivo i priznajem da sam upravo takva, jer sve lijepo je Božja milost. Milost, što me pogađa, ne oklijeva ući u ponizno srce.

25. I 1937. Danas je moja duša uronjena u gorčinu. O Isuse, o moj Isuse, danas smije svatko dolijevati mojem gorkom kaležu, posve svejedno da li prijatelj ili neprijatelj. Svatko mi smije nanositi bol, a Ti si, Isuse, dužan davati mi snage u tim teškim trenucima. Sveta Hostijo, održi me i zatvori mi usne da ne mogu mrmljati i tužiti se. Kad šutim, znam da ću pobijediti.

O milosrdni Isuse, kojom si čežnjom žurio u dvoranu Posljednje večere, da bi pretvorio hostiju koju ću primati u svom životu. Ti si htio, o Isuse, stanovati u mojem srcu. Tvoja živa krv sjedinjuje se s mojom. Tko će shvatiti tu usku povezanost? Moje srce prima na konačenje Svevišnjeg, Beskrajnog.

O moj Isuse, po dobroti Tvog Preslatkog Srca vapim Tebi, neka se ublaži Tvoj gnjev i iskaži njim Svoje milosrđe. Neka nam Tvoje rane budu zaštitom pred pravednošću Tvog Oca (72). Ja sam Te upoznala, o Bože, kao izvor milosrđa koje oživljuje i drži sve duše. O kako je

veliko Gospodnje milosrđe. Ono je iznad svih Njegovih Svojtava. Milosrđe je najveće Božje svojstvo. Sve što me okružuje, to mi govori. Milosrđe je život duša. Njegovo milosrđe je neiscrpivo. O Gospodine, pogledaj na nas i postupaj s nama prema Svom smilovanju, prema Svom velikom milosrđu.

Jednom sam posumnjala, da li je stvar, koja mi se dogodila, teško povrijedila Isusa ili nije. To mi nije bilo jasno i odlučila sam ne pričestiti se, dok se ne budem ispovjedila. Odmah sam pobudila kajanje. To je moja molitva, nakon malih pogrešaka- pokajati se. U danima u kojim se nisam pričestila, (73) nisam osjećala Božju nazočnost. Neizrecivo sam trpjela od toga, ali to sam nosila kao kaznu za grijehe. U Sv. ispovijedi bila sam onda ukorena, da sam trebala ići na Sv. pričest, jer što mi se dogodilo nije bila nikakva smetnja za primanje Sv. pričesti. Nakon ispovijedi pričestih se. Iznenada ugledah Isusa koji mi reče: *“Znaj, Moja kćeri, time si Mi priredila veće nezadovoljstvo što se nisi sa mnom sjedinila u Sv. pričesti, nego onom malom pogreškom”*.³³²

2. veljače (1936). Ujutro, kad sam se probudila na glas zvona, bila sam jako umorna. Nisam se mogla osvijestiti i skočih u hladnu vodu. Nakon dvije minute napusti me umornost. Kad sam došla na razmatranje (70), vrvjelo je cijelo jato besmislenih razmišljanja u mojoj glavi i borila sam se protiv toga za vrijeme cijelog razmatranja. Isto mi se događalo u molitvama. Ali kad je započeli Sv. misu, ude čudan mir i radost u moju dušu. Vidjela sam Presvetu Majku s Djetetom Isusom i svetim Starcem,³³⁰ koji je stajao iza Majke Božje. Presveta Majka mi reče: “Ovdje imaš najdraže blago” — i predade mi Dijete Isusa. Kad sam uzela u ruke Isusa, nestadoše Majka Božja i sveti Josip. Ostala sam sama s Djetetom Isusom. Tada Mu rekoh: “Ja znam, da si Ti moj Gospodin i Stvoritelj, premda si tako malen”. Isus ispruži Svoje ručice prema meni i smiješeći se gleda u mene. Moj duh bio je ispunjen neusporedivom radošću, a Isus iznenada nestade. Bilo je vrijeme za pričješćivanje. Odmah pođoh, pune duše, zajedno sa sestrama na Sv. pričest. Nakon Sv. pričesti (71) čula sam u duši riječi: *“Ja sam u tvom srcu Isti kojeg si držala na svojim rukama”*. Tada sam molila Gospodina za jednu određenu dušu,³³¹ da joj Gospodin podari milosti za borbu i ukloni kušnju. *“Neka bude kako ti moliš, ali njegova zasluga neće se umanjiti”*. Radi toga što je Bog tako dobar i milosrdan, radost je vladala mojom dušom. Bog nam daje sve, za što Ga molim s povjerenjem.

Primjena: O Isuse, moja Ljubavi, Ti znaš, da tek u zadnje vrijeme si svojim bližnjima postupam isključivo po primjeru Tvoje Ljubavi. Samo Ti znaš za moje napore koje sam činila u tom pravcu. Danas mi je lakše, ali da Ti Sam nisi bio zapalio u mojoj duši tu ljubav, ne bih mogla u njoj ustrajati. To čini Tvoja euharistijska ljubav koja me raspaljuje svaki dan. Osjećam da me hrani i od neprijateljskih napadi štiti neka sila. Ona me čuva i brani. To osjećam vrlo jasno. Okružena sam kao u sjeni Njegovim krilima.

Jednog dana za vrijeme Sv. mise Gospodin mi je dopustio dublje gledati Njegovu svetost i slavu. Istodobno spoznah Svoju vlastitu bijedu. Radovala sam se toj Spoznaji i sva je moja duša uronila u Njegovo milosrđe. Osjećaju sitni se neizmjerano sretnom. (141) Slijedećeg sam dana osjećala posve jasno riječi: “Vidiš li, Bog je tako svet, a ti si grešna. Ne približuj Mu se i ne ispovijedaj se svakodnevno”. Zaista, činilo mi se sve grijehom što god bih pomislila. Ali nisam ispuštala Sv. pričest, a na ispovijed odlučih poći u dato vrijeme, jer nisam imala nikakve jasne smetnje. Kad se približio dan ispovijedi pripremila sam cijeli tovar grijeha za optuživanje. Na rešetki ispovjedaonice Bog mi je dopustio iznijeti za optužbu Sano dvije moje nesavršenosti, premda sum se nastojala tako ispovjediti, kako sam se bila pripravila. Kad sam napustila ispovjedaonicu, Gospodin mi reče: *“Moja kćeri, svi grijesi, što si ih htjela ispovjediti, nisu nikakvi grijesi u Mojim očima. (142) Stoga sam ti oduzeo mogućnost izreći ih.”* Spoznala sam da je Sotona htio smetati moj mir i nadahnuo mi pretjerane misli. O Otkupitelju, kako je velika Tvoja dobrot.

Kad sam se jednog dana pripremala na Sv. pričest, utvrdih da nisam imala ništa što bih Mu mogla žrtvovati. Padoh Mu tako pod noge i zavapih svom Njegovom milosrđu za moju siromašnu dušu. — Neka me Tvoja milost, koja teče na mene iz Tvog premilosrdnog Srca, ojača za borbu i trpljenje da Ti ostanem vjernom. Premda sam takva bijeda, ne bojim Te se jer dobro poznajem Tvoje milosrđe. Ništi me ne može poplašiti pred Tobom, o Bože, jer sve je manje (143) od moje spoznaje. To posve jasno vidim.

† O Isuse, sakriven u Presvetom Oltarskom sakramentu, moja jedina ljubavi i milosrđe, preporučujem Ti sve potrebe moje duše i tijela. Ti mi možeš pomoći, jer Ti si čisto milosrđe. U Tebi je Sva moja nada.

Preslatki Isuse, rasplamsaj moju ljubav prema Tebi i promijeni me u Sebe, pobožanstveni me da Ti moja djela budu draga. Neka to učini Sv. pričest koju svakodnevno primam. Kako žarko želim biti promijenjena u Tebe, o Gospodine.

O živa Hostijo, podupiri me u ovom progonstvu da bih mogla vjerno slijediti stope Otkupiteljeve. Ne molim, Gospodine, da me skineš s križa, nego Te molim za snagu izdržati na njemu. Želim biti na njemu ispružena kao Ti i nositi sve muke i patnje, koje si Ti iskusio. Želim ispiti kalež do dna.

(5) 4. † Danas se pripremavam na dolazak Kralja.

Što sam ja, a što si Ti, Gospodine, Kralju slave — vječne slave. O srce, jesi li svjesno tko danas dolazi tebi? Da, znam to, ali čudnovato ne mogu to shvatiti. Kad bi to bio samo kralj, ali to je Kralj kraljeva, Gospodin gospodara. Pred Njim se trese sva moć i sita. Danas On dolazi u moje srce. Čujem, On se približava. Požuri Mu u susret i pozovi Ga. Kad je On stupio u boravište mog srca, moju dušu obuze tako veliko divljenje, da je padajući Mu pod noge izgubila svijest. Isus joj je pružio Svoju ruku i posjeo je uz Sebe. Umirio ju je: *“Ti vidiš, Ja sam ostavio prijestolje neba da bih Se sjedinio s tobom. Što vidiš, samo je rub i tvoja duša već gubi svijest pred ljubavlju; ipak koliko će se čuditi tvoje srce kad Me ugledaš u svoj slavi? Ali hoću ti kazati da vječni život mora već započeti na zemlji u Sv. pričesti. Svaka Sv. pričest osposobljuje te susretati se s Bogom u vječnosti.”*

Za ništa Te ne molim, moj Kralju, premda znam, (6) da mi Ti sve možeš dati. Molim Te samo za jedno: Ostani vječno Kralj mojeg srca. To mi je dovoljno.

Budi hvaljen Bože, Djelom Tvojeg milosrđa,
Budi blagoslovljen kroz sva vjerno Ti odana srca.
Na njima počiva Tvoj pogled u svako vrijeme,
U njima se Tvoj vječni život skriva.

(109) O Isuse milosrđa, nakon života muke
Razapet na križu, snagom grijeha
U ljubavi Si nam se predao,
Za nas Svoje djelo na zemlji dovršio.

Iz nepojmljive ljubavi izbijaju Krv i Voda,
Dopustio Si probosti Tvoje sveto Tijelo.
Otvorio nam vrelo milosrđa.
U tom je Izvoru nama, Tvojjoj djeci, pripravljena utjeha i ublaženje.

Tvoje smilovanje ostalo nam je u Presvetom Sakramentu,

Po ljubavi nas vodiš providnošću.
Kad se na putu života muka i patnja rasplamsavaju,
Ne očajavamo, nego se pouzdajemo u milosrđe Tvoje.

Kad bi grijesi cijelog Svijeta teretili moju duši,
Ne bih očajavala, ni minute.
Pouzdavajući se u Božje milosrđe,
Raskajanoj diši Bog daruje Svoju dobrotu.

O neizrecivo milosrđe našeg Gospodina,
Izvore dobrote i milosrđa.
(110) Pouzdaj se, dušo, idi mu rado.
Nema gorčine u Bogu.

Jer On je vatra silne ljubavi,
Kad Mu se iskreno približavamo, puni pouzdanja,
Grijeh, bijeda i bijes iza nas ostaju.
On našu krivicu poništava, kad gradimo na Njemu.

Kraków, 20. X 1937.

† U vjeri, nadi i ljubavi
Pozdravljam Te, Ti Kruše anđeoski.
Hvala Ti — iz dubine duše
Premda sam samo bijeda i nevolja.

Zdravo, Ti Nevidljivi,
Moje srce izgara u ljubavi za Tobom.
Usprkos ljusci vidim jasnije
U ljubavi — kao svetica.

Pozdravljam Te, o Jaganjče Božji,
Svakodnevice dolaziš u moju tamnicu.
Ti me podižeš iz blata grijeha,
I pomažeš mi ući u raj.

Moje srce čezne za mojim Bogom,
Koji dan i noć u našoj sredini živi.
Kao bijela Hostija On nam se daje,
On, koji pokreće cijeli svemir.

Moje srce čezne za onim mjestom,
Gdje boravi moj Gospodin, zakriven, potrošen sav u ljubavi.
Osjeća se svijetli izvor života,
Pravoga Boga, Koji je ovdje skriven nazočan.

O živa Hostijo, skroviti Isuse, Ti vidiš stanje moje duše. Po sebi samoj nisam u stanju izgovoriti Tvoje Sveto Ime. U srcu ne mogu nikako rasplamsati žar ljubavi, ali ispod Tvojih nogu klečeći gledam očima svoje duše u svetohranište vjernim pogledom. Ti si uvijek isti, i onda kad su promjene u mojoj duši. Pouzdajem se da će doći trenutak u kojem ćeš otkriti

Tvoje lice i Tvoje će dijete smjeti opet gledati Tvoje slatko lice. Čudi me, Isuse, da se možeš toliko dugo skrivati preda mnom. Kako možeš suzdržati tu ogromnu ljubav koju imaš prema meni? U stanu svoga srca osluškujem i čekam na Tvoj dolazak, Ti jedino blago moga srca.

† Isuse, Hostijo, kad me Ti Sam ne bi podupirao, ne bih mogla izdržati na križu, ne bih mogla podnijeti muke, ali drži me snaga Tvoje milosti na jednoj višoj razini i moje patnje čini bogate zaslugama. Ti mi daješ snage uvijek ići naprijed i silovito osvajati nebo i u srcu osjećati ljubav prema onima koji nam suprotstavljaju protivštine i prezir. S Tvojom milošću mogu sve.

Za vrijeme razmatranja spoznala sam da bih se trebala skriti koliko je moguće dublje u Srcu Isusovu. Trebala bih razmatrati Njegove žalosne muke i prodrijeti u osjećaje Njegovog Božanskog Srca, koje je puno milosrđa za grešnike. Da bih im izmolila milosrđe, mrtvit ću se u svakom trenutku živjeti po Božjoj volji.

Danas nakon Sv. pričesti reče Isus: *“Moja kćeri, daj Mi duše. Znaj, da je tvoja zadaća (64) osvajati duše molitvom, žrtvom i ohrabrenjem za Mene, pouzdavajući se u Moje milosrđe.”*

O, kako jako želim hvalu Tvojemu milosrđu a za sebe gorčinu i patnju. Kad vidim slavu Tvojeg milosrđa, neizmjereno sam sretna. Sva pogrđivanja, ponižavanja i omalovažavanja neka pripadaju meni, kada samo odjekuje slava i hvala Tvojeg milosrđa. To ni je dovoljno.

(59)†1. V(1938.) Večeras mi je Isus rekao: “Moja kćeri, nedostaje li ti nešto?” ja uzvratih: “O moja Ljubavi, kad imam Tebe, imam sve.”

‘Gospodin uzvрати: *“Kad bi se duše posve pouzdavale u Mene, Ja Sam bi ih posvećivao i obasipao još većim milostima. Ima duša koje uništavaju Moja nastojanja, ali Ja se ne odričem; kad god Mi se obrate, žurim im pomoći. Podržavam ih Svojim milosrđem i dodjeljujem im prvo mjesto u Mojem milosrdnom Srcu.”*

“Zapiši za sve redovničke duše, da je Moja sreća doći u Sv. pričesti u njihova srca. Ali ako je tu netko drugi, to ne mogu podnijeti i najbrže izlazim pri čemu odnosim sve pripravljene darove i milosti. Duša ne primjećuje moj odlazak. Nakon nekog vremena zamijetit će svoju nutarnju prazninu i nezadovoljstvo. Kad bi se ona zatim obratila Meni, Ja bih joj pomogao očistiti srce. (60) Ali bez njezinog znanja i pristanka Ja ne mogu boraviti u srcu.

Danas mi dođe Isus u srce,
On siđe s visokog nebeskog prijestolja.
Moćni Gospodin, Stvoritelj svemira,
Dođe mi u liku Kruha.

O vječni Bože u mojim grudima,
S Tobom je cijelo nebo u meni.
S anđelima pjevam Ti “Svet” ,
Moj život neka je Tebi na čast.

Ti se ne povezuješ serafinima,
Darivaš se jasnom ljudskom djetetom,
Koje ništa bez Tebe ne ostvaruje.
Čovjeku Ti si uvijek blag.

Moje srce treba biti Tvoj stalni stan,

Ti Kralju, budi vječno pozdravljan.
Primi moje srce i vladaj u njemu,
Kao da ono najljepši je dvorac.

Bože, Ti si sreća u Tebi Samom i ne trebaš nikakva stvorenja za tu sreću, jer Ti si u Sebi Samom punina ljubavi. Ali iz Tvojeg neiscrpivog milosrđa Ti pozivaš stvorenja u život, dopuštaš im sudjelovati u Tvojim vječnim srećama i Svojem trajnom nutarnjem božanskom životu, kojeg Ti Sam živiš, Jedan Bog u Tri Osobe. U Tvojem neistraživom milosrđu, stvorio Si nebeske duhove i pripustio ih Svojim ljubavi, Svojim božanskoj prisnosti. Ti si ih osposobio za vječnu ljubav. Premda si ih tako bogato obdario sjajem ljepote i ljubavi, Tvoja punina nije umanjena, o Bože. Također nije Te dopunila njihova ljepota i ljubav, jer Ti si sve u Sebi Samom. Kad im ipak daješ dioničstvo u Svojim srećama, dopuštaš im postojati i da Te ljube, to se događa po Tvom bezdanom milosrđu. Za to neiscrpivo milosrđe oni Te beskrajno slave. (100) Pod nogama Tvojim veličanstva pjevaju ponizno riječ: Svet, svet, svet...

Trojedini, milosrdni Bože, klanjamo Ti se,
Neistraživ, nemjerljiv, neshvatljiv Ti si.
Nijedan anđeo neba istražiti Te ne može,
U četama pjevaju bez prestanka: "Svet, svet..."

Dobri stvoritelju i Gospodine, slavimo Te,
Svemoguć, milosrdan, neshvatljiv u svim stvarima.
Tebe ljubiti smisao je našeg bića- što je dokazano,
Pjevajući Ti vječnu himnu "Svet, svet..."

Budi blagoslovljen, milosrdni Bože, Ljubavi, vječna si.
Nad plavetnilom neba i njegovim obzorjem,
Čete Te čistih duhova hvale,
I pjevaju Ti bez prestanka- svet, svet.

Tebe gledajući znam, snagom Tvoje milosti,
Ti bi mogao pozvati nova bića u Tvoju slavu,
U višu postaviti ih nebesku diku.
Da to nisi učinio, anđeli Tvojem milosrđu zahvaljuju.

(101) Neki svijetli duh nije htio priznati Tvoje milosrđe.
Zaslijepljen ohološću, napusti svoju službu,
Za sobom povuče i druge čete anđela,
Kao sotona iz neba protjeran u pakao.

Vjerni anđeli uroniše u Božju ljubav,
Sretni izdržati su mogli tu kušnju,
Hvala Isusu Kristu, što dokaza spremnost za žrtvu,
Hvala Njegovoj Majci, Djevici, što je bila čista i ponizna.

Čisti anđeli uroniše u Božju ljubav,
Klanjajući se pjevaju hvalu Njegova milosrđa.
Ostavši u svjetlu i Božjoj ljepoti,
Ponizno spoznaju Božansko trojstvo.

† Beskrajna Božja dobrota u stvaranju čovjeka

O Bože, po milosrđu si pozvao ljudski rod iz ništa u život i bogato ga obdario prirodnim i natprirodnim milostima. To još nije bilo dovoljno Tvojim dobroti.- U svom milosrđu daruješ nam (102) vječni život. Ti nam dopuštaš stići vječnoj sreći, sudjelovati u Tvom unutarnjem životu i to samo po tvom milosrđu. Ti nas obdaruješ Svojom milošću samo zato, jer si pun dobrote i ljubavi. Ti nas nisi koristio da bi bio sretan, ali Ti, Gospodine, želiš dijeliti s nama svoju vlastitu sreću. Čovjek pak nije izdržao svoju kušnju. Mogao si ga kazniti vječnom kaznom, kao i anđele, ali ovdje se pojavljuje Tvoje milosrđe. Tvoju je Nutrinu zahvatila velika sućut i Ti si obećao sam ostvariti naše otkupljenje. To je neshvatljivi bezdan Tvojeg milosrđa. Ti nas nisi kaznio, kako smo zaslužili. Neka je slava Tvom milosrđu, Gospodine. Stoljećima ćemo ga slaviti. I anđeli se čude veličini milosrđa, što Si ga iskazao ljudima...

Svemogući, vječno milosrdni Bože,
Neiscrpivo je, Gospodine, Tvoje smilovanje.
Kao more širi se moja bijeda i potreba,
Ti mi daješ pouzdane — nadu siromašnih.

Vječno Trojstvo, dobri Bože.
Ti darivaš milosrđe u nebrojivoj punini.
Uzdam se u Tvoje milosrđe
I poznajem Te kao Gospodina — usprkos zastoru i ljusci.

Žedno, ljubavlju ranjena, duša se
Prisiljava hrabro onim, što je stvoreno.
Ona se stapa neizmjerno dugo,
S Gospodinom kome pripada njezina ljubav.

Pusti moju dušu, vapijem Tebi
Uroniti u Tvoje Trojstvo, o Bože.
Ispuni moje molbe, u poniznosti,
Od srca, gdje sja ljubavi žar.

O Presveto Trojstvo, koje skrivaš nutarnji život Oca, Sina i Duha Svetog, Ti Vječna radosti, Ti neshvatljiva punina ljubavi što se izljuje na sva Stvorenja i usrećuje ih, neka je slava i čast Tvom Imenu do vijeka. Amen.

Kad prepoznam Tvoju veličinu i Tvoju ljepotu, o moj Bože, neizrecivo se tome radujem, da je Bog komu služim tako velik. U ljubavi i radosti ispunjam Tvoju svetu volju i što Ga bolje spoznajem, to Ga iskrenije želim ljubiti. Gorim od čežnje ljubiti Ga sve više.

Pravi Jedini Bože u Presvetom Trojstvu. Želim Te tako ljubiti kako Te još nije ljubila ni jedna ljudska duša. Iako sam mala i neobično bijedna, duboko sam porinula sidro svog povjerenja u bezdan Tvog milosrđa— moj Bože i moj Stvoritelju. Usprkos svojoj velikoj bijedi ne bojim se ničeg, nego se nadam vječno pjevati zahvalnu pjesmu. Neka nijedna duša ne sumnja, pa makar bila najbjednija od svih, dokle god živi može dospjeti do velike svetosti, jer jaka je moć Božje milosti. Na nama je ne opirati se Božjem djelovanju.

O Sveto Trojstvo, Vječni Bože, želim sjati u kruni Tvog milosrđa kao mali kamenčić, čija ljepota ovisi o zrakama Tvojeg Svjetla (79) i neshvatljivog milosrđa. Sve, što je u mojoj duši lijepo, je Tvoje, o Bože. Po sebi samoj uvijek sam jedno ništa.

Vječna Ljubavi, Duboka Poniznosti, Trojedina Svetosti — ipak jedno Božanstvo. Ti imaš

za Sve jedno drago krilo. Kao dobar Otac nikoga Ti ne prezireš. O Božja ljubavi, Ti živo vrelo, izlij se na nas, Tvoja nedostojna stvorenja. Neka naša bijeda ne zadrži rijeke Tvoje ljubavi, jer Tvojem milosrđu nema granica.

† Tebi neka je hvala i čast, o Presveto Trojstvo, Vječni Bože. Neka milosrđe, što teče iz Tvoje nutrine, nas zaštiti od Tvoje pravedne srdžbe. Neka odzvanja slava Tvojem neshvatljivog milosrđa. Na svim Tvojim djelima, o Bože, pečat je Tvojem neshvatljivog milosrđa.

Za vrijeme Sv. mise iznenada sam bila sjedinjena s Presvetim Trojstvom. Vidjela sam Njegovu slavu i Njegovu veličinu. Bila sam povezana s Tri Osobe. Kad se povezano s Jednom od ovih Presvetih Osoba, istodobno se biva sjedinjeno s druge dvije Osobe. Sreća i radost koje su udijeljene mojoj duši nisu za opisati. Ožalošćuje me da ne mogu opisati, što je osjetno bez riječi.

Kroz tamu i sjene noći
Usamljeno brodi moja životna lađa.
Plovim otvorenim morem,
I ne vidim kopna niti kakvu hrid.

Najmanja oluja potopiti me može,
Odnijeti na dno mora.
Zar me nećeš Ti, o Bože, voditi,
Svaku minutu — i svaki čas.

Po uzburkanim morskim valima
Plivam mirno — prema svijetlu.
Gledam daljine očima djeteta.
Jer Ti, Gospodine, utočište si moje.

Oko mene užas su i sivilo,
Ostajem smirena — kao dubina u moru.
Jer tko se pouzdaje u Tebe, Gospodine,
Neće se izgubiti — po Tvojim nauči.

Posvuda vrebaju opasnosti.
Gledam u zvijezde i ne bojim se.
Kročim hlabro i radosno putem,
Kao što odgovara čistom srcu.

Moja životna lađa sigurno plovi morem,
Jer Ti Si, moj Bože, njezin kormilar.
U poniznosti zahvaljujem Ti,
Što tako mirno ploviti mogu.

O Božja voljo, Svemogućeg,
Ti si moje Blago, Ti si moja Radost.
Što mi želi pružiti ruka Gospodinova,
Prihvaćam radosno, odano i s ljubavlju.

Tvoja Volja je sveta — meni je odmor,

Ona skrivit svu moju svetost
I vječno blaženstvo,
Jer najveća hvala je — vršiti Božju Volju.

Božja volja — Njegove želje to Su.
Ispunjam ih bez pridržaja,
Jer to je Njegova Božanska želja,
U trenucima, u kojima nam Bog dariva svoje pouzdanje.

Čini sa mnom, što Ti se sviđa Gospodine,
Neću Ti granicâ stavljati,
Ti Blago i Ljubavi moje duše,
Svo moje pouzdanje Tebi darujem.

(143) O Bože velikog milosrđa, Ti beskrajna Dobroto! Danas zaziva cijelo čovječanstvo iz ponora svoje bijede Tebi, Svojem smilovanju. O Bože, ono Te zaziva u svojoj potrebi snažnim glasom. Dobri Bože, ne preziri molitve prognanih ove zemlje. O Gospodine, neshvatljiva Dobroto, Ti posve poznaješ našu bijedu i znaš da nismo u stanju vlastitom snagom uzdići se Tebi. Stoga Te molimo, preduhitri nas Svojom milošću i uvijek umnažaj Svoje milosrđe u nama, da bismo vjerno ispunjali Tvoju svetu u cijelom životu i u času smrti. Neka nas zaštiti svemoć Tvojeg milosrđa od napada Neprijatelja našeg otkupljenja, da bismo pouzdano čekali, kao Tvoja djeca, Tvoj konačni dolazak. Taj dan je samo Tebi poznat. Mi pak očekujemo, da ćemo sve zadobiti što nam je Isus obećao- usprkos svojoj našoj bijedi- jer Isus je naše uzdanje. Kročimo kroz Njegovo milosrdno Srce kao kroz otvorena vrata u nebo.

Slavimo Te, Bože milosrđa,
Svemogući Stvoritelju i Gospodine,
Slava Ti, u dubokoj predanosti.
Uronjeni u moru Tvojeg Božanstva.

(103) Čovjek u času kušnje nije izdržao,
Od Zloga omamljen, nije Te slijedio.
Izgubio je milost i dar. Zarobljenog bijedom,
Bol ga progoni sve do groba.

Ali Ti, dobri Bože, čovjeku smrt nisi htio,
I darova nam obećanje otkupljenja.
Usprkos krivici velikoj, na naše potrebe pun sućuti gledaš,
Proroke Izraelu šalješ s Tvojom viješću.

Čovječanstvo Te danju i noću zaziva,
Grijesima opterećeno, puno muke i patnje.
Usliši vapaj, Ti moćni Vladaru,
Pogledaj na nas u dolini suza.

Satrvan grijehom, odijeljen od svog Boga,
Čovjek je pred pomorom. Kako opstati?
Zaziva smilovanje u strahu i potrebi.
Jahve šuti — i dopušta da vrijeme prolazi.

Čežnja ljudi za Mesijom,
Raste do vrhunca.

(104) Dodi, o Jaganjče Božji, oduzmi grijeh, uzmi mržnju,
Promijeni tamu, svjetlo nam Svoje donesi.

Još uvijek, Gospodine, čovječanstvo Tebi vapi,
Daj mu pronaći put do Tebe.
Oveliki Jahve, neka Te ono omekša,
Sjeti se dobrote Svoje, oprosti nam grijeh.

† Beskrajna Božja dobrota u poslanju Svojeg Jedinorođenog Sina

Bože, nakon pada u grijeh Ti nisi čovjeka uništio. Štoviše Ti si mu oprostio u Svojem božanskom milosrđu i darovao mu sve milosti. Po Svojem milosrđu Ti si sišao nama da bi nas izdigao iz naše bijede. Bog side na zemlju, Gospodar gospodara, Neumrli, ponizi Samog Sebe. Ali kamo silaziš, Gospodine, u Salomonov hram? Ili daješ li izgraditi novi hram za Tvoj dolazak? O Gospodine, kakvo boravište (10) ćemo Ti pripremiti, budući da je sva zemlja samo podnožje Tvojim nogama? Ti Sam pripremio si Sebi hram: Presvetu Djevicu. Njezina bezgrešnost je Tvoj stan. Događa se neshvatljivo čudo Tvojeg milosrđa, Gospodine: Riječ Tijelom postade, Bog je među nama. Riječ Božja — čovjekom postalo milosrđe. Ti si nas Svojim poniženjem uzvisio do Svog božanstva. To je obilje Tvoje ljubavi, bezdan Tvojeg milosrđa. Nebo se čudi razdavanju Tvoje ljubavi. Sad se nitko ne boji doći k Tebi. Ti si Bog milosrđa. Ti se smiluješ našoj bijedi. Ti si naš Bog, a mi smo Tvoj narod. Ti si naš Otac a mi po Tvojim milosti — Tvoja djeca. Neka je slavljeno Tvoje milosrđe dolazeći nama.

Bože velikog milosrđa, Ti si nam poslao Svog Jedinorođenog Sina kao dokaz Tvoje neiscrpive ljubavi i milosrđa. Ti ne odbacuješ grešnike, nego si im štoviše otvorio blago Tvojeg neiscrpivog milosrđa, iz kojeg mogu crpiti puninu; ne samo opravdanje nego najveću svetost do koje može dospjeti duša. — Oče velikog milosrđa, željela bih da se sva srca s povjerenjem obrate Tvom beskrajnom milosrđu. Nitko se ne može opravdati pred Tobom, ako ga ne prati Tvoje neiscrpivo milosrđe. Kad nam Ti razotkriješ tajnu Tvojeg milosrđa, vječnost neće biti dostatna za doličnu zahvalu.

Svo moje ništavilo utapa se u moru Tvog milosrđa, s povjerenjem djeteta bacam se u Tvoje ruke, Oče milosrđa, da bih dovoljno činila za sumnje mnogih duša, koje se boje Tebi podariti povjerenje. O koliko Te mali broj duša stvarno poznaje! Oh, kako jako čeznem da duše upoznaju Svetkovinu milosrđa. Kruna Tvojih djela je milosrđe. Ti sve ispunjaš osjećajem nježne majke.

† Beskrajna Božja dobrota u ukrašavanju cijelog svijeta ljepotom da ljudski život bude ugodniji na zemlji

O Bože, kako se bogato izlilo Tvoje milosrđe i sve Si to učinio za čovjeka. O kako jako ljubiš tog čovjeka, kad je Tvoja ljubav tako aktivna prema njemu. O moj Stvoritelju i Gospodine, posvuda gledam tragove Tvoje Ruke i pečat Tvojeg milosrđa, koje zahvaća sve što je stvoreno. O moj milosrdni Stvoritelju, Tebe želim slaviti u ime svih stvorova, također i onih (111) koji nemaju duše. Pozivam cijeli svijet veličati Tvoje milosrđe. O kako je velika Tvoja dobrota, o Bože.

O Ti moj Stvoritelju, čeznem za Tobom. Ti me razumiješ, o moj Gospodine. Sve što je na zemlji, čini mi se blijedom sjenom. Težim i čeznem za Tobom. premda neshvatljivo puno činiš za mene jer me Ti sam tražiš na poseban način. Ipak ti posjeti ne liječe rane moga srca, nego u meni bude (225) sve veću čežnju za Tobom, Gospodine. Uzme me Sebi, Gospodine, ako je to Tvoja volja. Ti znaš, da umrem od čežnje za Tobom, a ne mogu umrijeti. Smrti, gdje

si? Ti ne privlačiš u bezdan Tvojeg božanstva, a obavijaš Se tamom. Moje cijelo biće uronjeno je u Tebe, ali čeznem za tim gledati Te licem u lice. Kad će mi to napokon pasti u dio?

Usred užasne muke gledam na Tebe, o Bože. lako se priprema oluja iznad moje glave, znam da se sunce neće ugasiti. Ne čudiš se neiskrenim stvorenjima i prihvaćam unaprijed sve događaje. Moje usne šute kad su uši presite poruge. U najvećim mukama trudim se za mir svoga srca i svim udarcima suprotstavljam štit Tvojeg imena.

O moj Bože, sve što je u meni neka Te slavi, moj Stvoritelju i Gospodine. Svakim otkucajem svog srca želim veličati Tvoje neiscrpivo milosrđe. Želim upoznati duše o Tvojim dobroti i ohrabriti ih da se pouzdaju u Tvoje milosrđe. To je moja zadaća koju si ni Ti Sam dodijelio, Gospodine, u ovom i u budućem životu.

†O neiscrpivi izvore Božjeg milosrđa izlij se na nas. Tvoja dobrota nema granica. Učvrsti, o Gospodine, moć Tvog milosrđa nad bezdanom moje bijede, jer Tvoje milosrđe nema granica. Čudno i neistraživo je Tvoje milosrđe koje začuđuje razum ljudi i anđela.

(55) Isuse Ti znaš, kako bi se rado sakrila da me nitko ne poznaje, samo samo Tvoje preslatko srce. Želim biti mala, u vrtu skrivena i nepoznata ljubičica, u zatvorenom divnom vrtu, gdje cvjetaju najljepše ruže i ljiljani. Lijepu ružu i čudesnog ljiljana vidi se s udaljenosti, ipak da bi se vidjelo ljubičicu, moraš se duboko Sagnuti — samo je njezin miris izdaje. O kako se radujem da se mogu tako sakriti. O moj božanski Zaručnice, za Tebe je cvijet mojeg srca i miris čiste ljubavi. Moja duša utapa se u Tebe, Vječni Bože. Od tog trenutka, kad si me privukao Sebi, o moj Isuse, čeznem za Tobom to žarkije, što Te više upoznajem. U Srcu Isusovu spoznah, da u nebu samom još je nebo za izabrane, u kome nema pristupa za sve, nego samo za izabrane duše. Sreća je neshvatljiva, u kojoj će biti duša uronjena. O moj Bože, to ne mogu opisati ni u najsitnijem detalju. (56) Duše su prožete Njegovim božanstvom. One idu od svijetla do svijetla. Nepromijenjeno svijetlo koje nikad neće biti jednolično, nego uvijek novo i nepromjenjivo. O Presveto Trojstvo, daj da Te duše upoznaju.

O moj Isuse, nema ništa bolje za dušu nego poniženje. U preziru se krije tajna sreća. Kad duša spozna da je po sebi ništavilo i sama bijeda, a sve što ima od dobra, dar je Božji. Kad ona vidi sve u sebi poklonjenim darom i da je samo bijeda njezino vlasništvo, ona ostaje u stalnoj poniznosti pred Božjom Slavom. Ali Bog, koji vidi dušu u takvom stanju, prati je Svojim milostima. Kad se duša produbi u bezdanu svoje bijede, nju će Bog uzvisiti snagom Svoje svemoći. Ako je ovdje na zemlji neka duša zaista sretna, onda to može biti samo (57) istinski ponizna duša. Na početku jako trpi sebeljublje, ali nakon hrabre ustrajnosti Bog podjeljuje duši mnogo razumijevanja a ona Spoznaje kako je sve bijedno i varljivo. Samo sam Bog je u njezinom Srcu. Ponizna duša ne gradi ni sebi samoj, nego svo povjerenje stavlja u Boga. Poniznu dušu brani Bog i povjerljiv je s njenim poslovima. Onda duša ostaje u najvišoj sreći, koju nitko ne može pojmiti.

† O moj najsladi Učitelju, dobri Isuse, poklanjam Ti Svoje srce i Ti ga zaodjeni i oblikuj prema Tvom nahodanju. O neshvatljiva ljubavi, otvaram kalež mojeg srca pred Tobom kao što se pupoljak ruže otvara pred svježom rosom. Miris cvijeta moga srca samo je Tebi poznat. Moj Zaručnice, neki Ti je ugodan miomiris moje žrtve. Neumrla Bože, moja vječna Srećo, već ovdje na zemlji Ti si moje nebo. Neka svaki kucaj noga srca postane novom himnom Tvoje hvale, o Presveto Trojstvo. Kad bih imala toliko puno srdaca, koliko je kapi vode u oceanu, koliko je zrnaca pijeska na cijeloj zemaljskoj kugli — Tebi bi ih sve žrtvovali, o moja ljubavi,

Ti blago mojeg srca. Koga susretnem u životu, njega želim zadobiti da Te ljubi, moj Isuse, moja ljepoto, moj Odmore, moj jedini Učitelju, Suče, Otkupitelju i istodobno Zaručnice! Znam da jedno imenovanje ublažuje drugo. Sve sam položila u Tvoje milosrđe.

(138) † O Isuse, Vječni Bože, zahvaljujem Ti za Tvoja bezbrojna dobročinstva i milosti. Neka svaki otkucaj mojeg srca bude nova zahvalna pjesma Tebi, o Bože. Svaka kaplja moje krvi neka kruži za Tebe, Gospodine. Moja duša je jedna jedina zahvalna pjesma Tvojim milosrđu. Ljubim Te, Bože, radi Tebe Samog.

Moj Bože, kad su moje patnje tako velike i beskrajne, prihvaćam ih iz Tvoje ruke kao bogate darove. Sve ih prihvaćam, također i one što su ih bile prezrele druge duše. Sa svim možeš meni doći, Isuse. Ništa Ti neću odbiti. Jedno Te molim, daj mi snage nositi ih i učini ih dostojnima zasluga. Primi svo moje biće. Čini sa mnom, što se Tebi sviđa.

† O moj Isuse, daruj mi mudrost, podari mi veliku razboritost, koja je rasvijetljena Tvojim svjetlom — ali isključivo za bolju spoznaju Tebe, o Gospodine. Jer što Te bolje upoznam, to Te više mogu ljubiti, Ti jedini predmetu moje ljubavi. U Tebe ponire moja duša, u Tebi se rastapa moje srce. Ne mogu ljubiti polovicom srca, nego cijelom snagom moje duše i svim žarom svoga srca. Ti Sam, o Gospodine, rasplamsao si moju ljubav prema Tebi. U Tebe je zauvijek utonulo moje srce.

† O Isuse, kako mi je žao jadnih grešnika. Isuse, daruj im kajanje i bol. Sjeti se Tvojih bolnih muka! Poznajem Tvoje beskrajno milosrđe. Ne mogu podnijeti da propadne ona duša koja Te je toliko mnogo stajala. Isuse, daruj mi duše (267) grešnika. Neka Tvoje milosrđe počiva u njima. Uzmi mi sve, a daj mi duše! Željela bih biti žrtvena hostija za grešnike. Ljuska mog tijela neka sakrije moju žrtvu, jer je i Tvoje Presveto Srce skriveno u hostiji — a ipak si Ti živa žrtva.

Promijeni me u Sebe, o Isuse, da Tebi budem živa i ugodna žrtva. Želim Ti u svakom trenutku davati zadovoljštinu za jadne grešnike. Žrtva moje duše skriva se iza ljuske mojeg tijela. Ljudsko oko to ne zamjećuje, stoga je ona čista i Tebi ugodna. O moj Stvoritelju i Oče velikog milosrđa, ja se uzdam u Tebe, jer Ti si Sam dobrotu. Vi duše, ne bojte se Boga, nego uzdajte se u Njega, jer On je dobar i vječno je Njegovo milosrđe.

(132) † O Isuse, razumijem, da je Tvoje milosrđe neistraživo. Stoga molim Te, učini moje srce tako velikim da može preuzeti potrebe svih živih duša na cijeloj zemlji. O Isuse, moja ljubav doseže i preko granica ovog svijeta, sve do u čistilištu trpećih duša. Za njih ću oprosnim molitvama moliti milosrđe. Božje je milosrđe neistraživo i neiscrpivo, kao što je i sam Bog nedokučiv. Kad bih htjela upotrijebiti i najjače riječi, da bih izrazila to Božje milosrđe, bilo bi to ništa u usporedbi sa stvarnošću. O Isuse, učini moje srce osjetljivim za svaku duševnu ili tjelesnu muku. O moj Isuse, ja znam, da Ti tako s nama postupaj kao što mi postupamo sa svojim bližnjima. Moj Isuse, učini moje srce po Tvom milosrdnom Srcu. Isuse, pomoz mi ići kroz život i pri tom svakom dobro činiti...

Isuse, Ti znaš, da ljubim boli i da hoću ispiti kalež boli do posljednje kapi, a ipak je moje biće dirnuto laganim užasom i strahom. Odmah se probudi moje povjerenje u Božje beskrajno milosrđe u svoj njegovoj moći t sve se mora pred njim povući, kao sjene pred zrakom sunca. O Isuse, kako je velika Tvoja dobrotu, Tvoja beskrajna dobrotu, koju dobro poznajem. Ona mi dopušta samoj smrti gledati hrabro u oči. Ja znam, da mi se bez Tvog dopuštenja ne može ništa dogoditi. Želim veličati Tvoje beskrajno milosrđe, u životu, u smrtnom času, u uskrsnuću i u vječnosti.

(137) † Moj Isuse, moja snago, moj miru i moj odmoru. U Tvojim se zrakama milosrđa

svakodnevno kupa moja duša. Ne poznajem ni jednog trenutka svog života u kojem nisam osjećala Tvoje milosrđe, o Bože. U cijelom svom životu na ništa ne računam, nego samo na Tvoje beskrajno milosrđe, Gospodine. Ono je misao vodilja mojeg života. Moja duša ispunjena je Božjim milosrđem.

Isuse, moja duša je puna čežnje i s Tobom se želim sjediniti, ali Tvoja djela me zadržavaju. Broj duša koje Ti trebam dovesti još nije potpun. Čežnem za mukom i trpljenjem. Neka se na meni ostvari sve što si ti odvijeka (176) odredio — o moj Stvoritelju i Gospodine. Razumijem samo Tvoj jezik. Samo on mi daje snagu. Tvoj Duh, Gospodine, je duh mira, a moja dubina nije ničim uznemirena, jer Ti boraviš tamo, o Gospodine. Znam da se nalazim pod Tvojim posebnim pogledom, o Gospodine. Planove, koje sa mnom imaš, ne ispitujem plašljivo. Moja zadaća jest sve primati iz Tvoje ruke. Ničeg se ne bojim, premda bjesni oluja užasne munje sijevaju oko mene. Tada se osjećam usamljenom, ali osjeća Te moje srce, raste moje povjerenje i vidim Tvoju svemoć što me drži. S Tobom, Isuse, idem kroz život, ispod dugâ i kroz oluje s radosnim klicanjem na usnama i pjevajući pjesmu Tvojeg milosrđa. Neće zanijemiti moja pjesmi ljubavi dok ne bude preuzeta od anđeoskih korova. Nema nikakve snage koja bi me mogla zadržati u žurbi Bogu. Vidim da i pretpostavljeni ne razumiju uvijek put po kojem me Bog vodi, a to me ne čudi.

Molitva. O razapeti Isuse, ja Te molim, daruj mi milost, da uvijek i posvuda u svemu vršim najsvetiju volju Tvojeg Oca. Ali kad mi suviše teško bude padala Božja volja, molim Te, Isuse, neka mi iz Tvojih rana teče snaga a moje usne neka ponavljaju: “Neka bude Tvoja volja, Gospodine”. — O Otkupitelju svijeta, Prijatelju otkupljenja ljudi, Ti zaboravljaš samog sebe i misliš u užasnim mukama trpljenja na spasenje duša.

Molila sam na nakanu jednog svećenika,⁴⁸² da mu Bog pomogne u određenim stvarima. Iznenada ugledah Razapetog Gospodina. Isus bijaše zatvorio Svoje oči. Uronio je u muku. Pozdravih Njegovih pet rana, svaku pojedinačno i zamolih blagoslov za tog svećenika. Isus mi je omogućio nutarnje Spoznati kako Mu je draga ta duša (315). I ja Osjetih kako milost teče iz Isusovih rana na tu dušu, koja je kao Isus bila razapeta na križu.

Moj Gospodine i Bože, Ti znaš da moja duša ljubi Samo Tebe. Sva moja duša ponire u Tebe, Gospodine. Ukoliko ne bi ništa ispunila od toga, što si mi Ti dao upoznati, ipak sam smirena jer učinila sam u tom pravcu Sve, što je bilo u mojoj moći. Ja znam samo jako dobro, Gospodine, da Ti ne trebaš naša djela, Ti želiš ljubav. Ljubav, ljubav i još jednom ljubav prema Bogu — nema ništa većeg, ni na nebu ni na zemlji. Najveća veličina je —ljubiti Boga. Prava veličina je u ljubavi Božjoj. Prava mudrost je -ljubiti Boga. Sve što je veliko i lijepo — je u Bogu. Izvan Boga nema ni veličine ni ljepote. O vi mudri i vi veliki mislioci ovog svijeta — znajte, da je prava veličina u ljubavi Božjoj. O kako me čudi da se poneki ljudi zavaravaju govoreći sami sebi da vječnost ne postoji.

Prije večere otiđoh kratko u kapelu, da bi u duhu lomila božićni kruh s onim osobama koje su bliske mom srcu. Predstavila sam ih Gospodinu poimence i molila milosti za njih. To još nije bilo sve. Preporučila sam Gospodinu progonjene, trpeće i one što ne poznaju Njegovo ime, i posebno jadne grešnike. O Dijete Isuse, srdačno Te molim, uključi sve u more Tvog neshvatljivog milosrđa. Slatko malo Dijete Isuse, primi moje srce, neka Ti bude ugodnim i udobnim stanom. O neizmjerno Visočanstvo, O kako si nas Slatko hranio. (228) Ovdje nema nikakvog gromovskog Straha velikog Jahve. Ovdje je slatki, mali Isus. Ovdje se ne plaši nijedna duša, premda Tvoja slava nije umanjena, nego samo skriva. —Nakon večernjeg objeda osjećala sam se jako umornom i bolesnom. Morala sam leći, ali probudih se s Presvetom Majkom Sve do dolaska Djeteta.

Isuse, daj mi snage i pameti da mogu prozreti užasnu divljinu a moje srce može strpljivo izdržati čežnju za Tobom, o moj Gospodine. Uvijek ustrajavaš u svetom čuđenju kad osjetim da mi se Ti približavaš. Ti, Gospodin prijestolja koje izaziva strah, silaziš u bijedno progonstvo i dolaziš jadnoj prosjakinji što ništa nema osim bijede. Ja Te ne mogu ugostiti, moj kraljevski Sine, ali Ti znaš da Te ljubim svakom kretnjom moga srca. Pri pogledu na Tvoje poniženje ne umanjuje se Tvoja slava u mojim očima. (255) Znam, da me ljubiš ljubavlju Zaručnika i to mi je dovoljno, iako nas rastavlja Ogromni bezdan, jer Ti si Stvoritelj, a ja Tvoje stvorenje. Samo ljubav sama je objašnjenje našoj vezi. Osim nje sve je neshvatljivo. Samo ljubav omogućuje razumjeti neshvatljivu povjerljivost koju njeguješ susrećući me. O Isuse, Tvoja veličina užasava me i bila bih u stalnom čuđenju i strahu, kad me Ti Sam ne bi umirivao. Prije svakog približavanja Ti me osposobljuješ za susret s Tobom.

† Najveće Dobro, želim Te ljubiti kako Te još nitko nije ljubio na zemlji. Želim Te veličati svakim trenutkom svog života i svoju volju sjediniti s Tvojom svetom voljom. Moj život nije jednoličan i dosadan. Mnogostruk je kao mirisni cvijetnjak, gdje ne znam koji cvijet prije da uberem: ljiljana boli, ružu bližnje ljubavi ili ljubičicu poniznosti. Neću nabrajati blaga koja dostatno imam svaki dan. Koristiti dati trenutak je velika stvar!

† Isuse, najviše Svjetlo, daruj mi samospoznaju i prožmi Svojim svjetlom moju tamnu dušu i ispuni Sobom bezdan moje duše, jer samo Ti sam
(...)

Moj Isuse, zahvaljujući Tvojim milosti osjećam da se moja narav oplemenjuje, ali posve ne odumire. Stoga ostaje trajna moja budnost. Moram se boriti s mnogim pogreškama. Ipak znam da borba nikog ne ponižava, nego kukavičluk i pad.

(298) Moj Isuse, Ti vidiš da mi je sve Tvoja sveta volja. Meni je svejedno, što Ti sa mnom činiš. Stavljáš li mi na srce Tvoje djelo — mirno ću ga izvršiti, premda znam da za to nisam prikladna.

Zapovjediš li mi čekati preko Tvojih zastupnika — čekati ću strpljivo. Ti ispunjaš požrtvovnošću moju dušu, ali mi ne daješ mogućnost za djelovanje. Ti me privlačiš Sebi — u nebo a ostavljaš me ovdje na zemlji. Ti uljevaš čežnju za Tobom u moju dušu, a sakrivaš se preda mnom. Umirem od čežnje za vječnim sjedinjenjem s Tobom, a dopuštaš da mi se približi smrt. O Voljo Božja, Ti si hrana i sreća moje duše. Kad se klanjam svetoj volji mojeg Boga, moju dušu preplavljuje duboki mir.

O moj Isuse, Ti ne nagrađuješ za dobar ishod nekog djela, nego za iskrenu volju i nastojanje. Stoga sam posve mirna pa makar ostala uzaludna sva moja nastojanja i naponi ili nikada ne bili ostvareni. Kad sve Činim (299) što je u mojoj moći, ostalo ne pripada više meni i stoga najžešće oluje ne mogu smetati dubini mojeg mira. U mojoj savjesti boravi volja Božja.

5. 11. 1937. Moj Isuse, usprkos svemu želim se sjediniti s Tobom. Isuse, ako je moguće, uzmi me sebi, jer mislim, moje će se srce rasprsnuti od čežnje za Tobom.

O kako jako osjećam da sam u progonstvu. Kada ću biti u kući našeg Oca i kad ću se moći nahraniti srećom, koja teče iz Presvetog Trojstva? Ipak, ako je Tvoja volja da još živim i trpim, tada tražim ono što si Ti za mene predvidio. Zadrži me na zemlji, dokle se Tebi sviđa, pa makar do kraja svijeta. O voljo mojega Gospodina, budi mojim blagom i zanosom moje duše. Iako je zemlja gusto naseljena, osjećam se samom a zemlja je za mene užasna pustinja. O Isuse, Ti znaš i poznaješ žar moga srca. Ti sam, Gospodine, možeš mi podariti ispunjenje.

† O milosrdni Isuse, razapet ni križu, sjeti se našeg smrtnog časa. O milosrdno Srce Isusovo

kopljem probodeno, sakrij me u mojim posljednjim smrtnim časovima. O krvi i vodu, što izvireš iz Srca Isusova kao izvor neiscrpivog milosrđa za mene — umirući Isuse, taoče milosrđa,⁴¹⁸ umiri srdžbu Božju u mojem smrtnom času.

O Vječno svjetlo što dolazi na ovu zemlju, prosvijetli moj razum i ojačaj noju volju da ne zatajim u vremenu teških kušnji. Neka Tvoje svjetlo protjera sve sjene sumnje. Neka Tvoja svemoć bude kroza me djelatna. Ja se uzdam u Tebe, Ti Vječno svjetlo. Ti, Dijete Isuse, meni si uzor u ispunjavanju volje Tvoga Oca. Ti reče: “Idem vršiti Tvoju volju”. Učini, da i ja (216) u svemu vjerno ispunjam Božju volju. O Dijete Božje, daj ni tu milost.

Moj Isuse, prožmi me do kraja, da bih mogla odražavati Tebe u cijelom svom životu. Pobožanstveni me, da moja djela imaju nadnaravno svojstvo. Učini da prema svakoj duši njeđujem bez izuzetka ljubav, dobrotu i smilovanje. O moj Isuse, svakog od Tvojih Svetaca obilježava jedna od Tvojih osobina. Źelim biti prožeta Tvojim dobrim premilosrdnim Srcem i Źelim ga slaviti. Tvoje milosrđe, o Isuse, (8) neka je upećaćeno u moje srce i dušu kao moj znak u ovom i u budućem životu. Jedini zadatak u mojem životu jest slavljenje Tvojeđ milosrđa.

Danas je moja duša podnosila takve muke da sam se Źalila Gospodinu: “Isuse, kako me možeš ostaviti samom? Ni koraka naprijed ne mogu sama učiniti. Ti Sam skrivaš se, a uzeo si mi ispovjednika. Ipak znaš, Isuse, da po sebi samoj ne mogu ništa drugo, nego samo proigrati Tvoje milosti. Isuse, uredi to tako sa se vrati otac Andrasz”. – Ipak muke ostaše.

(154) Vječna Istino, daruj mi Tvoje zrake svjetlosti da Tebe upoznam, Gospodine, i dostojno veličam Tvoje beskrajno milosrđe. Istodobno daj mi upoznati sav bezdan bijede, koji jesam.

O moj Isuse, sad obuhvaćam cijeli svijet i molim milosrđe za njega. Kad mi Ti, o Bože, govoriš da je dovoljno, da je upravo posve ispunjena Tvoja sveta volja, tada polažem sjedinjena s Tobom, moj Otkupitelju, svoju dušu u ruke Nebeskog Oca, puna pouzdanja u Tvoje neiscrpivo milosrđe. Prvu pjesmu hvale pjevat ću Tvojem milosrđu, kad budem stajala na podnožju Tvojeđ prijestolja. Tebe, jadna zemljo, neću zaboraviti, premda osjećam da ću odmah potonuti posve u Boga, u ocean sreće. To me neće sprijećiti vratiti se ni zemlju, hrabriti duše i poticati ih na pouzdanje u Božje milosrđe. Štoviše, poniranje u Boga dat će mi neogranićene mogućnosti djelovanja.

Dok to pišem ćujem škripanje zuba sotone, koji ne može podnijeti Božje milosrđe. On udara naokolo predmetima u mojoj ćeliji, ali u sebi osjećan tako veliku snagu Božju da me se ništa ne tiće kad je bijesan neprijatelj našeg otkupljenja (152) — pišem mirno dalje.

O neshvatljivi Božja dobroto, Ti nas štitiš na svakom koraku. Neka Se neprestano slavi Tvoje milosrđe; jer nisi se zbratimio s anđelima nego s ljudima. To je tajanstveno ćudo Tvojeđ milosrđa. Svo naše povjerenje je u Tebi, Isuse Kriste, našem prvorođenom Bratu, pravom Bogu i pravom Ćovjeku. Trese se moje srce od radosti, kad vidim kako je Bog dobar prema nama bijednim i nezahvalnim ljudima. Kao dokaz svoje ljubavi daje nam se On kao neshvatljivi dar — Sebe Samog u osobi Svojeđ Sina. Tu tajnu ljubavi nećemo iscrpiti u vjećnosti. O ćovjećanstvo, zašto malo misliš na to da je Bog zaista među nama. O Janje Božje, ne znam, ćemu se najprije diviti. Tvojoj njećnosti, Tvojoj skrovitosti i trošenju za ljude ili trajnom ćudu Tvojeđ milosrđa, što mijenja duše (153) i budi ih na vjećni život. Iako si tako skriven, ovdje se jaće otkriva Tvoja svemoć, nego kod stvaranja ćovjeka. Svemoć Tvojeđ milosrđa djeluje u opravdanju grešnika, ali djelovanje je tiho i skrovito.

Moj Isuse, Ti srećo moga Srca, kad je moja duša prožeta Tvojim božanstvom, jednakim

raspoloženjem prihvaćan radost i gorčinu. Prolazi jedno i drugo. U mojoj duši zadržavam samo ljubav prema Bogu. Trudim se oko nje. Sve drugo nije tako bitno.

Isuse, Ti sam si postavio temelj zgradi moje svetosti, jer noja suradnja nije bila tako velika. Ti si pomogao mojoj ravnodušnosti prema stvore-njima i njihovom izboru, o Gospodine, jer slabo je moje srce. Stoga sam Te molila, moj Učitelju, ne paziti na bol mojeg srca (6) i sve odsjeći što bi me moglo ometati na putu svetosti. U boli, kad si Ti ostvario Svoje djelo u mojoj duši, nisam Te razumjela, Gospodine. Ali danas Te razumijem i radujem se slobodi duha. — Isus Sam je bdio da nikakva strast ne uhvati u zamku moje srce. Saznala sam iz kojih me je opasnosti On otrgao, za što sam bezgranično zahvalna mojem Bogu.

O Isuse, moja jedina utjeho. O kako je užasno progonstvo, o kojem divljinom još trebam proći. Moja duša prodire kroz užasnu guštaru različitih poteškoća. Kad me Ti Sam, Gospodine, ne bi podupirao, ne bi moglo biti govora o napredovanju.

O moj Isuse, kako je dobro biti na križu, ali zajedno s Tobom. S Tobom, moja Ljubavi, moja je duša uvijek razapeta na križu i napojena gorčinom. Ocat i žuč dodiruju moje usne. Dobro je tako, dobro da je to tako, jer je Tvoje Božansko Srce cijeli život bilo napojeno gorčinom. I za ljubav si primio nezahvalnost. Ti si bio toliko ispunjen boli, da se Tvojim usnama otela bolna optužba, da Si tražio tko bi Te mogao utješiti, ali nisi našao nikoga. ⁷⁴⁴

† O moj Isuse, ako Ti Sam ne utažiš čežnju moje duše, nitko je neće ublažiti ili stišati. Svako Tvoje približavanje rasplamsa u mojoj duši novo oduševljenje ljubavi, ali i novo umiranje. Usprkos Tvojem tako izvanrednom približavanju mojoj duši ljubim te iz udaljenosti i moje srce umire u zanosu ljubavi. To još nije vječno, konačno sjedinjenje, iako se tako često susrećeš sa mnom i to bez zakrivanja. Ali time otvaraš bezdan ljubavi i čežnje za Tobom, o Bože, u mojoj duši i mojem srcu. Taj beskrajni ponor pun čežnje za Bogom ne može nitko posve na zemlji zasititi.

† O moj Bože, koja me čežnja obuzima za Tobom danas. Moje srce ne može se više ničim ispuniti. Zemlja nema više ništa za mene. O Isuse, osjećam tako jako ovo progonstvo. Ono traje tako dugo. O smrti, ti glasniče Božji, kad ćeš mi objaviti taj željeni trenutak u kojem ću se vječno sjediniti s mojim Bogom?

(146) O moj Isuse, neka posljednji dani progonstva budu posve po Tvojim presvetim volji. Sjedinjujem svoje patnje, svoju gorčinu i samo svoje umiranje s Tvojom presvetom mukom i prikazujem se za cijeli svijet da bih izmolila bogate plodove milosrđa Božjeg dušama, ali posebno onima što su u našim kućama. Čvrsto se pouzdajem i posve se Oslanjam na Tvoju Svetu volju, koja je samo milosrđe. U posljednjem času Tvoje Milosrđe bit će mi sve, kao što Si mi obećao...

† Zdravo, Vječna ljubavi, moj Slatki Isuse. Ti želiš boraviti u mojem srcu. Pozdravljam Te, o hvalevrijedno Božanstvo. Ti Si se htio radi mene poniziti i predati Sebe meni u malenom liku kruha. Pozdravljam Te, Isuse, nikada venući cvijete čovječanstva. Mojoj duši vrijediš samo Ti sam. Tvoja ljubav je čišća nego ljiljan i susreti s Tobom su mi draži nego miris hijacinta. Tvoje prijateljstvo je nježnije i opreznije (147) nego miris ruže a ipak jače od smrti. O Isuse, neshvatljiva ljepoto, Ti Se najbolje razumiješ s čistim dušama, jer samo su one sposobne za junaštvo i žrtvu. O slatka Krvi Isusova, oplemeni moju krv, promjeni je u Svoju. Neka mi bude po Tvojim volji.

(116) Vječna ljubavi, Ti živa Vatro, stalno gori u mom srcu i prožmi cijelo moje biće Svojim vječnim zadovoljstvom kojim si ne pozvao u život i pozvao sudjelovati u Tvojim vječnoj Sreći. O milosrdni Gospodine, Ti si me preplavio ovim darovima jedino iz milosrđa, dobro znajući da to ostaje bez uzvraćanja. Najdubljom poniznošću veličam Tvoju neshvatljivu

dobrotu, Gospodine. Čuđenje obuzima moje srce da Ti, apsolutni Gospodar, koji nikoga ne trebaš, ipak se iz čiste ljubavi prema nama saginjaš. Ne mogu se prestati čuditi koliko god se Gospodin iskreno susreće si Svojim stvorenjem. To je opet Njegova neistraživa dobrota. Stalno započinjem ovo razmatranje i nikad ga ne mogu završiti, jer moja duša savršeno utone u Njega. Koja sreća, moći ljubiti svom snagom svoje duše i još sâm biti jače ljubljen; to osjetiti (117) i doživjeti svom sviješću svojeg bića. Nema riječi koje bi to izrazile.

25. I (38.) Moj Isuse, kako si Ti dobar i kako strpljiv. Ti gledaš ponekad na nas kao na malu djecu. Poneki put molimo Te za nešto, a Sami to ne znano prihvatiti.

O moj Isuse, moje jedino milosrđe, molim Te, dopusti mi vidjeti zadovoljstvo na Tvom licu za znak pomirenja sa sinom, jer moje srce ne može podnijeti Tvoju ozbiljnost. Ako još re produžiš taj trenutak, slomit će ni se srce od bola. Ti vidiš da sam već samljevena u prašinu. U tom sam trenutku vidjela sebe kao u palači. Isus mi je pružio riku, posjeo me pored Sebe i dobrodušno reče: *“Moja zaručnice, s poniznošću uvijek Mi se sviđaš. Najveća bijeda ne zadržava Me (139) povezati Se s dušom, a/i gdje je oholost, nisam nazočan.”*

O moj Isuse, Živote moje duše, moj Živote, moj Otkupitelju, moj preslatki Zaručnice i istodobno moj Suče. Ti znaš, da u svojim posljednjim časovima ne mogu računati na moje zasluge, nego jedino na Tvoje milosrđe. Već danas se posve uranjam u bezdan Tvojeg milosrđa, što je uvijek otvoreno svakoj duši.

O moj Isuse, imam jedan jedini zadatak u životu, u smrti i u cijeloj vječnosti, naime slaviti Tvoje neiscrpivo milosrđe. Nijedan razum ne može istražiti tajne Tvojeg milosrđa, o Bože, nijedan anđeo i nijedan čovjek. Anđeli se čude nad tajnom Božjeg milosrđa, jer je ne mogu shvatiti. Sve, što je proizašlo iz Stvoriteljevih ruku, pohranjeno je u ovoj neshvatljivoj tajni, u nutrini Njegova milosrđa. Dok sve to promatram, moj duh zastaje, a moje srce nestaje od radosti. O Isuse, zrake Božjeg milosrđa (132) prođoše kroz Tvoje Milosrdno Srce do nas kao kroz neki kristal.

† O Bože, kako jako čeznem biti malim djetetom. ¹⁷⁸ Ti si moj Otac. Ti znaš kako sam malena i slaba, stoga Ti vapim, zadrži me kod Sebe u svim trenucima mog života, posebno u smrtnom času. Isuse, znam da Tvoja dobrota nadilazi dobrotu najnježnije majke.

Bijela nedjelja. ⁸⁰⁵ Danas sam se ponovno prikazala Gospodinu kao žrtva paljenica za grešnike. Moj Isuse, ukoliko se približuje kraj mojeg života, najponiznije Te molim, primi moju smrt, sjedinjenu s Tobom, kao žrtvu paljenicu, koju Ti danas u posjedu svojeg razuma i s potpunom sviješću volje prinosim za trostruki cilj:

Prvo, neka se Djelo milosrđa proširi u cijelom svijetu i neka se svetkovina Božanskog milosrđa svečano proglasi i slavi.

(58) Drugo, da grešnici nadu utočište u Tvojem milosrđu i spoznaju njegove neizrecive plodove, prije svega umirući.

Treće, da bi se ostvarilo cijelo Tvoje Djelo milosrđa po Tvojim željama, i za jednu određenu osobu koja vodi ovo Djelo...

Premilosrdni Isuse, primi moju nedostojnu žrtvu, što sam Ti je danas prinijela naočigled neba i zemlje. Neka Tvoje Presveto milosrđem ispunjeno Srce usavrši što nedostaje i prikaže Tvojem Ocu za obraćenje grešnika. O Kriste, čeznem za dušama.

†U tom trenutku bila sam prožeta Božjim svjetlom i osjećala sam se kao jedincati Božji posjed. Osjećala sam najvišu slobodu duše, o kojoj prije nisam imala pojma. U trenutku sam vidjela Božju slavu i bezbrojne grupe duša što slave Njegovu dobrotu. Moja duša je potpuno uronila u Boga i čula sam riječi: *“Ti si Moja najdraža kćerka”*. Živa Božja nazočnost trajala je cijeli dan.

O moj Isuse, samo Ti sam poznaješ moje napore. Očito osjećam se bolje, ali samo toliko da mogu izaći na terasu i ne moram stalno ležati. Jasno vidim i svjesna sam toga što se sa mnom događa. Usprkos brizi mojih poglavarica i nastojanjima liječnika nestaje i iščezava moje zdravlje. Ipak neizmjerana je moja radost, moj Bože, zbog Tvog poziva, jer znam, o moja Ljubavi, da mojom smrću započinje moje poslanje. O kako rado želim već odložiti ovo tijelo. O moj Isuse, Ti znaš, da u svim mojim željama želim uvijek gledati Tvoju volju. Nakon mojeg osobnog rasuđivanja ne želim ni jednu minutu ranije umrijeti ili duže živjeti, također niti ublaženje ili pojačavanje mojih muka. (92) Samo to želim, što je Tvoja sveta volja. Kad u mojem srcu gore veliko oduševljenje ili velike želje, neka nikad ne budu iznad Tvoje volje.

Utječem se Tvojem milosrđu, dobri Bože, jer samo si Ti jedini dobar. Kad je i moja bijeda velika i moji dugovi bezbrojni, pouzdajem se u Tvoje milosrđe. Jer Ti si Bog milosrđa i stoljećima se nije čulo, nebo i zemlja se ne sjećaju da si ikad razočarao neku dušu koja se pouzdavala u Tvoje milosrđe. O Bože smilovanja, Ti me Sam možeš obraniti, Ti me nećeš nikad odbiti kad punim kajanjem dođem Tvojem milosrdnom Srcu, gdje mi najveći grešnik ne doživljava odbijanje.

“Moju kćeri, razmišljaj o Božjem životu kojeg Crkva skriva u sebi za otkupljenje posvećenje tvoje duše. Promisli, kako se koristiš tim blagom milosti, nastojanjima Moje ljubavi”.

Primjena: O premilosrdni Isuse, nisam uvijek mogla koristiti te neprocjenjive milosti, jer nisam pazila na sam dar nego suviše na posudu kojom Si mi pružao Svoje darove. Moj preslatki Učitelju, od sada je to drugačije; tvoje ću milosti koristiti koliko god je moja duša za to sposobna. Neka mi pri tome pomogne živa vjera, izravno od Tebe prihvatiti Tvoju milost, pod kojim god vidom mi je Ti šalješ, pri čemu se ne želim osvrutati na posudu t kojoj mi je pružao. (119) Ukoliko ne bih bila uvijek sposobna radosno je prihvatiti, ali onda uvijek odano Tvojoj svetoj volji.

O vječna Ljubavi, Ti zapaljuješ u meni novi život, život ljubavi i milosrđa. Podupiri me Svojom milošću da dostojno slijedim Tvoje zahtjeve i neka se u dušama ostvaruje preko mene, što Ti namjeravaš.

Moj Bože, vidim sjaj vječne zore. Sva moja duša teži za Tobom. Gospodine, ništa me ne zadržava i ne veže ovdje na zemlji. Pomozi mi, Gospodine, da strpljivo mognem nositi moje preostale dane. Žrtva moje ljubavi neprestano gori pred Veličanstvom, ali tako tiho da to vidi samo Tvoje Božansko oko. Nitko drugi ne može to zamijetiti.

(20) O moj Bože, premda me zaokupljaju mnoge stvari, premda mi je Djelo ta srcu i čeznem za trijumfom Crkve; premda vapijem za spasenjem duša i duboko me diraju progoni Tvojih vjernih; premda me boli propast svake duše, nad svim tim ipak uživam duboki mir duše, koji se ne može uzdrmati ni trijumfom, željama, ni samim protivštinama, jer si Ti nad svakim udesom, moj Gospodine i moj Bože.

Isuse, prijatelju ljudskog spasenja, privuci sve duše životu s Bogom. Neka je slavljena veličina Tvojeg milosrđa ovdje na zemlji i u vječnosti. O, veliki prijatelju duša, Ti si otvorio u Svom neizmjernom smilovanju spasonosno vrelo milosrđa da bi se slabe duše ojačale na hodočašću svog života. Tvoje milosrđe provlači se kao zlatna nit kroz siv naš život. Ono povezuje naše biće s Bogom u svakom redu i samo ne potrebuje ništa za Svoju sreću. Dakle, sve je isključivo djelo (71) Njegovog milosrđa. Od same radosti zakazuju mi osjetila kad mi Bog daje duboko prodrijeti u Njegovo veliko svojstvo: u Njegovo neistraživo milosrđe.

† O neshvatljivi Bože, moje srce nestaje od radosti, budući da si mi dopustio prodrijeti u tajne (109) Tvojeg milosrđa. Sve počinje s Tvojim milosrđem Sve završava u Tvojem milosrđu... Sve milosti proizlaze iz milosrđa i posljednji je čas pun milosrđa za nas. Neka nitko ne sumnja u Božju dobrotu, pa kad bi njegovi grijesi bili crni kao noć, Božje milosrđe je

jače od naše bijede. Jedno je potrebno, i to da grešnik malo otvori svoja vrata srca za zraku Božjeg milosrđa. Ostalo će onda Bog ispuniti. Nesretna je duša koja drži zatvorena vrata milosrđu Božjem i to u posljednjem času. Takve duše utonuše Isusa u smrtnu žalost u Maslinskom vrtu, ali iz Njegova se premilosrdna Srca izlilo Božje milosrđe.

O moj Isuse, najbjednija je moja duša, a Ti joj se saginješ tako dobrodušno. Tvoju veličinu vidim posve jasno i također svoje ništavilo. Radujem se tome da si Ti tako moćan i neizmjeran, a izvanredno se radujem što sam tako malena.

Ti trpeći Kriste, žurim se našem susretu, ali kao Tvoja zaručnica, moram Ti biti slična. Tvoja odjeća sramote oblači i mene Kriste, Ti znaš kako vrlo čeznem za tim da Ti budem slična. Učini, da svo Tvoje trpljenje postane dioništvom meni. Neka se Sva Tvoja (46) bol izlije u moje srce. Uzdám se u to da ćeš to u meni ostvariti na Svoj vlastiti način.

O predobri Gospodine, kiko si Ti milosrdan, jer Ti svakog sudiš prema njegovoj savjesti i njegovom znanju, a ne po ljudskim procjenama. Moja je duša sve više zanesena Tvojom mudrošću i hrani se njome. Sve dublje je spoznajem i ovdje postaje još vidljivijom ogromna veličina Tvojeg milosrđa. O moj Isuse, sva spoznaja potječe u mojoj duši, da se izmijenim u žar ljubavi prema Tebi, moj Bože.

Često molim Isusa za vjerom prosvijetljen razum. Gospodinu to kažem riječima: Isuse, daj mi razuma, veliki razum, ali samo stoga da bih Te bolje upoznala, ⁶⁸³ da bih Te žarče ljubila. Isuse, molim Te za snažan razum za više stvari i stvari Božje. Isuse, daruj mi veliki razum da bih upoznala Tvoje Božansko biće i Tvoj Trojstveni nutarnji život. Učini moj razum za to sposobnim kroz Tvoje posebne milosti. Ja znam za moći po milostima Crkve, ali postoji veliko blago milosti koje Ti, Gospodine, dijeliš na naše molbe. Ali ukoliko Ti se ne sviđa moja molitva, onda Te molim, da mi ne daješ nikakve naklonosti takvoj molitvi”.

Primjena: O moj Isuse, Ti znaš da Te želim ljubiti takvom ljubavlju, kojom Te dosad nije ljubila još nijedna duša. (126) Želim, da se cijeli svijet promijeni u ljubavi prema Tebi, moj zaručnice. Ti me hraniš mlijekom i medom iz Tvog Srca. Od najranijeg Si me djetinjstva Ti odgojio za Sebe da bih sad bila sposobna ljubiti Tebe. Ti znaš, da Te ljubim, jer samo Ti Sam poznaješ dubinu žrtve koju Ti prinosis svakodnevno.

Isus mi reče: *“Moja kćeri, imaš li ikakvih poteškoća na ovim duhovnim vježbama?”* Uzvratih, da nemam nikakvih. Moj razum je kao munja za vrijeme ovih duhovnih vježbi. Bez muke shvaćam sve tajne vjere. Moj Učitelju i Vođo, pod zrakama Tvoje svjetlosti povlači se svaka tama mojeg razuma.

†O Kriste, kad bi duša odmah znala što će pretrpjeti u cijelom svom životu, nestalo bi je od užasa pri ovom pogledu, ne hi gorki kalež prinijela svojim usnama. Ali ipak postepeno joj se pruža i ona ga ispija do kraja. O Kriste, što može duša činiti, a da je Ti ne podupireš? Mi smo jaki, ali Tvojom snagom. Mi smo sveti, zahvaljujući Tvojim svetosti. Što smo mi po sebi samima? Manje nego ništa...

(43) † Moj Isuse, Ti si mi dostatan za sve u svijetu. Premda su patnje velike, Ti me podupireš. Premda je napuštenost užasna, Ti je ublažuješ. Premda je slabost izvanredna, Ti je mijenjaš u jakost. Svo moje trpljenje ne mogu opisati, a to što sam do sada zabilježila, jedva je jedna kaplja od svega. Postoje patnje koje se zaista ne mogu opisati. Ali postoje trenuci u mojem životu kada moje usne šute i ne izriču nijednu riječ u vlastitu obranu, savršeno odane Božjoj volji, onda me Sam Gospodin hrani i zauzima se za mene na način koji se izvanjski zamijetiti ne može. Kad primijetim da su opomene veće i iskazuju se kao kazne, onda iskreno molim za oprostjenje i milosrđe. Nisam uvijek uslišana. Gospodin čudno postupa sa mnom. Ima trenutaka u kojima pripušta užasna trpljenja, opet drugih kad ne dopušta trpjeti, (44) pri

čemu odstranjuje sve što bi moglo dušu ražalostiti. To su Njegovi putovi, za nas neistraživi i neshvatljivi. Naša zadaća jest podlagati se stalno Njegovoj svetoj volji. Postoje tajne koje ljudski razum nikad neće proniknuti ovdje na zemlji. Vječnost će ih otkriti.

Tu Božju sigurnost, koji se ne da izbrisati, taj duboki mir kojeg ne može ništi pomutiti, pa kad bih morala prolaziti kroz najveće kušnje (47), ostajem mirna — to vodi sam Bog. Cijeli sam dan ostala u molitvi zahvalnosti. I zahvalnost ispuni moju dušu. O Bože, kako si Ti dobar, kako je veliko Tvoje milosrđe. Ti ne obasiplješ tako velikim milostima, mene, najjadniju prašinu. Tebi pod noge padam licem na zemlju, o Gospodine, i priznajem iskrenim srcem, da nisam zaslužila ni Tvoju najmanju milost. Da mi se Ti toliko bogato darivaš, jest jedino Tvoja neshvatljiva milost. Stoga uranja moje srce u duboku poniznost, što su veće milosti koje ono prima.

† Kriste, za Tebe trpjeti jest sreća za srce i dušu. Vi moje patnje, rastegnite se beskrajno, da bih Ti dokazala svoju ljubav. Sve prihvaćam, što mi pruža Tvoja ruka. Dovoljna mi je Tvoja ljubav, Isuse. Želim Te slaviti u napuštenosti i tami, u strahu i mucu, (48) u boli i gorčini, u mucu duše i nezadovoljstvu srca. U svemu budi blagoslovljen. Moje je srce oslobođeno od zemlje, budući da mi Ti sam dostaješ.

Moj Isuse, jačaj snagu moje duše da Neprijatelj ne dobije ništa. Bez Tebe sam čista slabost. Što bih bila bez Tvoje milosti, ako ne (23) bezdan moje vlastite bijede. Bijeda je moje vlasništvo.

O Rano milosrđa, Srce Isusovo, skrij me u Tvoju dubinu kao tvoje vlastite kapi krvi i nikad me više nemoj pustiti van. Zatvori me u Tvoju dubinu i Ti Sam poučavaj me ljubiti Tebe. Vječna Ljubavi, Ti Sam oblikuj moju dušu da bude sposobna za uzajamnu ljubav. O živa Ljubavi, učini me sposobnom vječno Te ljubiti. Želim vječno na Tvoju ljubav ljubavljivo odgovarati. Kriste, jedan Tvoj pogled mi je dragocjeniji nego tisuću svjetova, nego cijelo nebo. Ti, Gospodine, možeš moju dušu tako urediti da Te može razumjeti u potpunosti, tako kakav Ti jesi. Ja znam i vjerujem da Ti sve možeš. Kad bi mi Se Ti mogao tako bogato darovati, tako znam, da to još bogatije možeš činiti. Uvedi me u povjerljivost s Tobom tako duboko, koliko je to moguće jednom ljudskom biću...

(100) † Isuse, Izvore života, posveti me. Moja Snago, jačaj me. Moj Zapovjedniče, bori se za mene. Jedino Svjetlo moje duše, prosvijetli me. Moj Učitelju, vodi me. O Tebi ovisim, kao dojenče o ljubavi svoje majke. I kad bi se sve urotilo protiv mene i zemlja nestajala pod mojim nogama, ipak ostajem mirna na Tvom srcu. Ti si ti uvijek najnježnijom Majkom i nadvisuješ sve majke. Svoju bol Ti tužim u šutnji a Ti me razumiješ mimo svih izjava...

O Kriste, moja najveća radost jest vidjeti da si Ti ljubljen, da Tvoja slava i hvala odjekuje, posebno slava Tvojem milosrđu. O Kriste, do posljednjeg trenutka mojeg života neću prestati veličati Tvoju dobrotu i milosrđe. Svakom kapi krvi i svakim otkucajem mojeg srca slavim Tvoje milosrđe. Za Tebe se posve želim izmijeniti u pjesmu zahvalnosti. Na smrtnoj postelji moj posljednji otkucaj srca neka bude himnom ljubavi na čast Tvojem neiscrpivog milosrđa.

O moj Isuse, Tvoja dobrota nadilazi svaki razum i Tvoje milosrđe ne može nitko iscrpiti. Prokletstvo Za (88) dušu koja želi propasti, jer tko teži otkupljenju taj ima na raspolaganju neiscrpivo more Gospodnjeg milosrđa. Kako može mala posuda u sebe primiti bezdano more...?

O moj Isuse, Vječna istino, ničeg se ne bojim, nijedne poteškoće, nijedne patnje- samo jednog se bojim; Tebe uvrijediti. Moj Isuse, radije želim prestati živjeti, nego Tebe ražalostiti. Isuse, Ti da moja ljubav nikoga ne poznaje osim Tebe. U Tebe je uronila moja duša.

(208) Čeznem, o Isuse, trpjeti i kroz sve događaje života izgarati žarom ljubavi. Ja posve pripadam Tebi. Posve sam Tvoja i sasvim želim uroniti u Tebe, o Isuse. Želim se posve izgubiti u Tvojim Božanskoj ljepoti. Ti me slijediš, o Gospodine, svojom ljubavlju. Kao sunčana zraka prodiš mojom nutrinom i tamu moje duše izmjenjuješ Svojom svjetlošću. Točno osjećam, da u Tebi živim kao mala iskra, koju obuzima neshvatljivi žar, u kojem goriš Ti, Neshvatljivo Trojstvo. Ne postoji nikakva veća radost nego Božja ljubav. Već na zemlji možemo iskusiti sreću stanovnika neba po uskoj povezanosti s Bogom, koja je posebna i ponekad nama neshvatljiva. Jednostavnom vjernošću duše može se postići ista milost.

(56) 1. VIII. 1937. Mjesečna duhovna obnova

Duhovne vježbe muke. O Isuse, za vrijeme tih dana muke nisam sposobna izgovarati bilo koju molitvu. Teret tijela i duše je umnogostručen. O moj Isuse, Ti ipak vidiš da se Tvoje dijete nalazi u slabosti. Ne činim nikakvih velikih napora, štoviše podlažem svoju volju Isusovoj. O Isuse, Ti si uvijek moj Isus.

O Isuse, želim živjeti sadašnje vrijeme kao da bi bilo moj posljednji dan. Svaki trenutak želim brižljivo koristiti na veću slavu Božju. Svaku okolnost iskoristiti za dobro duša. Sve želim gledati sa stajališta da se bez Volje Božje ništa ne događa.

Bože neistraživog milosrđa, zagrlj cijeli svijet i izlij Sebe nad nama po milosrdnom Srcu Isusovu.

O božanski Učitelju, mojoj duši je samo Tvoje djelo. Ti, Gospodine, ne bojiš se dušu postaviti na rub užasnog ponora, gdje se boji i uplašena je- a onda je pozivaš opet k sebi. To su Tvoje neshvatljive tajne.

O moj Isuse, daj mi snage podnositi muku, da mi se usta ne rašire pri ispijanju gorkog kaleža. Pomozi mi Ti Sam, da bi Ti se svidjela moja žrtva. I kad bi potrajala godinama, neka ne bude okaljano sebeljubljem. Čistoća nakane neka bude za Tebe svježom i živom. Neprekidna borba i stalno rastojanje ispuniti Tvoju svetu volju, moj su život. Sve neka Te slavi, što je u meni, bijeda i snaga.

Moj Isuse, iako mi tamna noć i mračni oblaci pokrivaju horizont, ipak znam, da se sunce ne gasi. O Gospodine, iako Te ne mogu pojmiti ni razumjeti Tvoje djelovanje — usprkos tome uzdam se u Tvoje milosrđe. Ako je Tvoji volji, Gospodine, da zauvijek živim u ovoj tami, budi hvaljen. Samo za jedno Te molim, moj Isuse, ne dopusti da Te uvrijedim bilo čime. O moj Isuse, samo Ti poznaješ čežnje i patnje mog srca. Raduje me da mogu milo trpjeti za Tebe. Kad primijetim da patnje nadilaze moje snage tada se sklanjam Gospodinu u Presvetom sakramentu i duboka šutnja je moj razgovor s Gospodinom.

Hvala Ti, Isuse, Ti si najprije pio kalež gorčine prije nego što si mi pružio razblaženja. Sada sam primila usnama taj kalež Tvoje svete volje. Neka mi bude po Tvojim volji. Neka mi bude kako je odvijeka odredila Tvoja mudrost. Želim ispiti kalež određenja do posljednje kapi, a ne ispitujući. U gorčini je moja radost, u neutješnosti moja nada. U Tebi, Gospodine, Sve je dobro, sve što pruži Tvoje očinsko srce. Ne uzdižem utjehu nad gorčinom i isto ne gorčinu nad utjehom. Za Sve Ti zahvaljujem, Isuse. Moje blago Tebe je gledati, neshvatljivi Bože. U tim tajanstvenim bivovanjima boravi moj duh- tu sam kod kuće. Kuća mog Zaručnika dobro mi je poznata. U meni nema ni jedne kapi krvi koja ne bi gorila od ljubavi prema Tebi.

O nestvorena ljepoto, tko Te samo jednom upozna, taj ne može ništa drugo ljubiti. Osjećam beskrajni bezdan moje duše koji ništa ne može ispuniti, samo Bog sam. Osjećam da tonem u Njega, kao zrno pijeska u bezdani ocean.

Isuse, Vječno svjetlo, rasvijetli moj razum, ojačaj moju volju i zapali moje srce. Ostari sa mnom, kao što si obećao, jer bez Tebe sam ništa. Ti znaš, moj Isuse, kako sam slaba. Isuse, uopće Ti ne trebam kazivati, jer Ti sam najbolje znaš kako Sam bijedna. U Tebi je sva moja snaga.

Isuse, moja životna snago, u najskrovitijim kutovima svoje duše osjećam, gdje osjetila malo zamjećuju, da me Ti mijenjaš u Sebe. O moj Otkupitelju, sakrij me u dubinama Tvoga Srca i zaštiti me Tvojim zrakama od Svega što nisi Ti. Molim Te, Isuse, neka dvije zrake, što izlaze iz Tvog milosrdnog Srca, neprestano jačaju moju dušu.

Hvali Gospodina, moja dušo za sve i slavi Njegovo milosrđe, jer Njegova dobrota je beskrajna. Sve prolazi, a Njegovu milosrđu nema granica i nema kraja. Iako bijes dospijeva do granica, milosrđu nema granica.

O moj Bože, i u samim kaznama kojima pohađaš zemlju vidim bezdan Tvog milosrđa, jer dok nas kažnjavaš ovdje na zemlji, oslobađaš nas od vječite kazne. Radujte se, vi sva stvorenja, jer ste bliži Bogu u Njegovom beskrajnom milosrđu nego dijete u srcu njegove majke. O Bože, Ti si samo milosrđe najvećim grešnicima, koji se iskreno kaju. Što je veći grešnik, to je veće traženje Božjeg (177) milosrđa.

Premilosrdni Isuse, Ti Sam si kazao da zahtijevaš milosrđe. Uvedi u stan Tvog Premilosrdnog Srca duše iz čistilišta koje toliko ljubiš, ali koje se ipak moraju otkupiti iz Tvoje pravednosti. Neka rijeke Tvoje Krvi i Vode, što su utekle Tvojem Srcu, ugase žar vatre čišćenja, da se i tamo proslavlja noć Tvojeg milosrđa.

Iz vatre muke mjesta očišćenja
Uzlazi uzdah Tvojem smilovanju.
I one zadobivaju ublaženje, utjehu,
Po Tvojim Krvima i Vodi — što teče jadnicima.

Vječni Oče, pogledaj Tvojim milosrdnim očima na mjesto očišćenja trpećih duša što su spašene Premilosrdnim Srcem Isusovim. Molim Te po gorkoj mucu Isusa, Tvojeg Sina i po gorčini, kojom je bila ispunjena Njegova Presveta Duša, iskaži Svoje milosrđe dušama, što su pred očima Tvoje pravednosti. Ne gledaj na njih drugačije nego ranama Tvog Preljubljenog Sina, Isusa. Ta vjerujemo, da je Tvoja dobrota i Tvoje smilovanje neizmjeno.

O moj Isuse, Živote, Pute i Istino, ja Te molim zadrži ne uza Se kao što majka drži svoje dojenče na svojim prsima, jer ja nisam samo nespretno dijete nego hrpa bijede i ništavila.

O dobri Isuse, zahvaljujem Ti za veliku milost kojom mi daješ spoznati što sam po sebi samoj — bijeda i grijeh, i ništa više. Samo jedno mogu po samoj sebi — Tebe vrijeđati, o moj Bože. Bijeda ne može ništa drugo činiti po samoj sebi, nego Tebe vrijeđati, beskrajna Dobrota.

(30) Isuse, vječna Istino, Živote naš, zazivam i prosim Tvoje milosrđe za jadne grešnike. Ti slatko Srce mog Spasitelja, puno sućuti i neizmjernog milosrđa usrdno Te molim za jadne grešnike. O presveto Srce, izvore milosrđa iz kojeg izvire za cijelo čovječanstvo zrake neshvatljive milosti, žarko Te molim za prosvjetljenje jadnim grešnicima. O Isuse, sjeti se Svoje gorke muke i ne dopusti da se izgube duše, koje si otkupio Tvojom predragocjenom presvetom Krvlju. O Isuse, kad razmišljam o tako ogromnoj cijeni Tvoje Krvi, raduje me njezina veličina, jer jedna bi kap bila dovoljna za sve grešnike. Iako grijeh predstavlja ponor

zloće i nezahvalnosti, neusporediv je s onom postignutom cijenom za nas — stoga neka svaka duša u Gospodnjoj patnji pronade povjerenje i nadu u Njegovo milosrđe. Bog ne uskraćuje nikomu svoje milosrđe. Nebo i zemlja mogu se promijeniti, a ipak Božje je milosrđe neiscrpivo. Ah, kolika radost gori u mom srcu kad promatram Tvoju neshvatljivu dobrotu, o moj Isuse. Željela bih dovesti sve grešnike Tvojim nogama da bi vječno slavili Tvoje milosrđe.

(29) † Isuse, Vječna Istino, ojačaj moje slabe snage. Ti, Gospodine, možeš sve. Znam da su moji naponi bez Tebe ništi. O Isuse, ne skrivaj se preda mnom, jer bez Tebe ne mogu živjeti. Usliši vapaj moje duše! Tvoje milosrđe, Gospodine, je neiscrpivo, smiluj se mojoj bijedi. Tvoje milosrđe nadilazi razum anđela i ljudi zajedno. Iako mi se čiti da me Ti ne čuješ, svoje sam povjerenje uronila u more Tvog milosrđa. Znam da me nećeš razočarati u mom povjerenju.

O moj Isuse, molim Te za cijelu Crkvu. Daruj joj ljubav i prosvjetljenje Tvoga Duha. Podari Snagu riječima svećenika da omekšaju okamenjena srca i da se Tebi povrate, Gospodine. Daruj nam svetih svećenika, Gospodine. Ti Sam uzdrži ih u svetosti. O Božanski i Vječni Svećeniče, neki ili posvuda prati snaga Tvojeg milosrđa i neka ih zaštiti od padova i zamki đavolskih, koje on neprestano postavlja dušama svećenika. Neka snaga Tvoga milosrđa sve satire i uništi, Gospodine, što bi moglo pomračiti svetost jednog svećenika, jer Ti sve možeš.

(55) Moj Isuse, Ti znaš što moja duša osjeća sjećajući se patnji. Ponekad se čudim da su anđeli i sveci mirni, za vrijeme takve duševne patnje. No, oni nas baš posebno vode u takvim trenucima. Moja duša ponekad je kličala za Bogom kao što se malo dijete dere svom snagom, pred kojim majka skriva lice da ga ono ne prepozna. O moj Isuse, za kušnje ljubavi hvalim i slavim Te. Veliko i neshvatljivo je Tvoje milosrđe. Sve, o Gospodine, što poduzimaš s obzirom na moju dušu, prožeto je Tvojim milosrđem.

O slatki Isuse, Ti si dopustio da sam ja bijedna smjela upoznati Tvoje neistraživo milosrđe. O preslatki Isuse, Ti si milosno tražio od mene objaviti cijelom svijetu o Tvom neshvatljivom milosrđu. Tako danas uzimam dvije zrake što izviru iz Tvog milosrdnog Srca — naime Krv i Vodu — i sijem ih po cijeloj zemaljskoj kugli da svaka duša upozna Tvoje milosrđe i po iskustvu ih proslavlja u vječnosti. O preslatki Isuse, Ti si u Svojoj neshvatljivoj dobroti sjedinio moje jadno srce s Tvojim premilosrdnim Srcem. Stoga slavim Boga, našeg Oca, Tvojim vlastitim Srcem na takav način kao što Ga još nije proslavljala ni jedna duša.

(114) Isuse, Ti prijatelju usamljenih srdaca, Ti si moj odmor, Ti si moj mir, Ti si moje vječno spasenje, Ti si smirenje u borbi i u moru očaja. Ti si svijetla zraka koja obasjavaš put mog života. Ti si sve za usamljenu dušu.

Ti razumiješ dušu, iako ona šuti. Ti poznaješ našu slabost i kao dobri liječnik tješiš i umanjuješ patnju kao dobri poznavatelj.

O neiscrpivo dobro čiste nakane ⁹⁰, koje ispunja svo naše djelovanje i koje se Bogu čini vrlo ugodnim!

O Isuse, Ti vidiš kako sam slaba, stoga ostani uvijek uza me. Vodi svo moje djelovanje i cijelo moje biće. Ti, moj najbolji Učitelju! Stvarno, Isuse, bojim se kad pogledam na svu Svoju bijedu. Ipak istodobno smirujem se kad gledam Tvoje neiscrpno milosrđe, koje je za cijelu vječnost veće nego moja bijeda. Ovo držanje odjeva me Tvojom noći i radošću koja dolazi iz spoznaje Tebe, o Nepromjenljiva istino, Ti štitiš vječno.

U pećinama pakla vidjela sam mnoge duše zbog neodržavanja šutnje. One su mi to same

kazale kad sam ih pitala za uzrok njihove izgubljenosti. To su bile samostanske duše. O Isuse, koje boli, jer one nisu imale biti samo u nebu, nego su čak mogle biti svete. O Isuse, Milosrđe, drhtim pri pomisli da trebam polagati račun za svoj jezik. U jeziku je život, ali i smrt, i ponekad ubijamo jezikom.¹⁰⁷ Ponekad počinjamo pravo ubojstvo i trebamo li to smatrati malom stvari? Zaista, takve savjesti ne razumijem. Upoznala sam jednu osobu koja je preko druge saznala što se o njoj govori... Teško je oboljela.¹⁰⁸ Došlo je do velikog gubitka krvi i prolivene su mnoge suze. Zatim je došla teška posljedica. To nije počinio mač, nego jezik. O moj šutljivi Isuse, smiluj nam se.

(162) Znam, da ne živim za sebe, nego za veliki broj duša. Znam, da darovane milosti nisu samo za mene, nego također za duše. O Isuse, bezdan Tvog milosrđa izlio se u moju dušu. koja je bezdan bijede. Zahvaljujem Ti, Isuse, za sve milosti i dijelove križa, koje mi daješ u svim trenucima života.

(313) Moj Isuse, dobro razumijem da se moja savršenost ne sastoji u tom da me Ti upućuješ provoditi velika djela. O ne, veličina duše ne sastoji se u tom, nego u jakoj ljubavi prema Tebi. O, Isuse, spoznajem u dubini moje duše, da su najveća djela s činom čiste ljubavi prema Tebi neusporediva. Želim Ti biti vjerna i ispuniti Tvoje želje. Koristim svoje snage i svoj razum da bih ispunila sve što mi Ti preporučuješ činiti, o Gospodine, ali bez jednog daha vezanosti na te stvari. Činim sve, jer je to Tvoja volja. Sva moja ljubav nije utonula u Tvojim djelima, nego u Tebi Samom, o moj Stvoritelju i Gospodine.

† Hvala Ti, Isuse, za veliku milost da mogu spoznati bezdan svoje bijede. Znam da sam bezdan ništavila. Bez zaštićenosti Tvojom svetom milošću, u jednom jedinom trenutku pala bi u ništa. Zato hvala Ti, o Bože, sa svakim otkućajem srca za Tvoje veliko milosrđe prema meni.

Moj Isuse, opet se približuje vrijeme u kojem ostajem S Tobom posve sama. Isuse, molim Te svim srcem, daj mi spoznati što Ti se ne dopada u meni i istodobno daj mi spoznati što trebam činiti da bih Tebi bila ugodnija. Ne odbij mi tu milost i ostani sa mnom. Znam, Gospodine, da moji naponi bez Tebe ne koriste puno. O kako se radujem zbog Tvoje veličine, Gospodine. Što te više spoznajem, to je dublja moja čežnja i želja za Tobom.

Iako uzimaš lik malog djeteta u Tebi vidim Neumrllog, bezgraničnog Gospodara gospodarâ, Kojeg slave čisti duhovi danju i noću (141), za Koga izgaraju srca serafinâ u žaru čiste ljubavi. O Kriste, o Isuse, želim ih još nadmašiti u svojoj ljubavi prema Tebi. Vas molim, vas čiste duhove, za hrabrost oproštenja sebe uspoređivati s vama. Ja, ponor bijede, ali Ti, Bože, koji Si neshvatljivi bezdan milosrđa, usiši me kao što žar sunca usisava kap rose. Tvoj pogled pun ljubavi izravna svaki jaz.

Neizrecivo sam sretna zbog Božje veličine. Nju vidjeti savršeno mi je dovoljno da bih bila sretna za cijelu vječnost.

Usamljenost — ti moj dragi času,
Oko Tvog Srca, Gospodine, radosno obilazim.
Sama, ali uvijek s Tobom povezana,
Na Tvom Srcu odmara se Moja duša, Gospodine.

Srce ispunjeno Tobom i Tvojom ljubavlju,
Duša izgara najčistijim žarom, svijetlim plamenom.
Usprkos praznini nije ostala usamljena.
U Tvom krilu ona počiva, zdrava i vesela.

Usamljenost — ti vrijeme najviše druževnosti,
Napuštena od stvorenja, oko mene,
Uranjam u more Tvoje božanstva,
I Ti prislanjaš uho mojem srcu.

Sada razumijem, Isuse, da me u mojoj ljubavi prema Tebi te može ništa zadržati, ni bol niti protivštine, ni vatra niti mač, čak ni smrt. Osjećam se jačom nego sve to. Ništa se ne može usporediti s ljubavlju. Vidim, da najmanje stvari koje Bogu učini iskreno ljubeća duši, imaju neizmjernu vrijednost u očima Njegovih svetih.

O moj Isuse, usred patnji i muka
Osjećam se Tvojim Srcem mažena
Daješ ni osjećati što je skriveno u posudama,
I pritišćeš me, kao majka, na Svom krilu.

Moj Isuse, usred praznine i užasa,
Zamjećuje moje srce Tvoje oko, božanski pogled.
Nikakva oluja ne može mi ga skriti,
Ti mi poklanjaš sigurnost u ljubavi i sreći.

Moj Isuse, usred bijede ovog života,
Ti zračiš kao svjetlo, čuvaš nas od razbijanja.
U svojoj tjeskobi ne nadam se uzaludno,
Pouzdam se u silu Tvoje milosrđa.

Skroviti Gospodine, u borbi posljednjeg časa,
Izlij milosti na moju dušu,
Da napuštajući ovaj svijet- odmah Tebe nađem,
Licem u lice gledam- vidim.

Moj Isuse, okružena mnogim opasnostima,
Idem radosno kličući kroz život.
Jer o Tvoje Srce, puno ljubavi i žara,
Razbija se zla misao Neprijatelja- i bijes.

(77) † Isuse, skrij me u Svoje milosrđe i sačuvaj me od stvari koje mogu užasniti moju dušu. Neka moje pouzdanje u Tvoje milosrđe ne bude razočarano. Zakrili me Svemoću Svoje milosrđa i blago me sudi.

Danas, ⁶⁹⁰ za vrijeme Sv. mise, ugledah na mom klecalu Dijete Isusa. Imalo je otprilike godinu dana i molilo me da Ga uzmem na ruke. Kad sam Ga uzela u svoje ruke, prisloni se na moje srce i reče: “Na tvom Se srcu osjećam ugodno”. — “Premda Si tako malen, znam da Si Bog. Zašto Si u susretu sa mnom u liku malog djeteta?” — “*Jer te želim poučavati duhovnom djetinjstvu. Želim da budeš posve mala jer ako si mala, nosim te u Svom Srcu kao što i ti Mene sada nosiš na svom srcu.*” Potom sam ostala sama. No nitko ne shvaća osjećaj moje duše. Bila sam uronjena posve u Boga, kao spužvi bačena u more...

Čekane duše na Gospodinov dolazak

Ne znam, Gospodine, u koji ćeš čas doći.
Stalno bdijem i osluškujem kao Tvoja izabrana zaručnica.
Ti voliš nezamjećeno Se približavati.

Uskoro će Te ugledati, Gospodine, oni čista srca.

Očekujemo Te, Gospodine, u šutnji i tišini,
Srcem, koje se trese od čežnje.
Željno, u nesavladivoj punini,
Osjećam kako moja ljubav prema Tebi prelazi u užarenost.
Na kraju života uzdizat će se plamsajući nebeskom šatoru.
Tad će se sve ispuniti, sve što mi se sviđa.

Dođi skoro, moj preslatki Gospodine,
I uzmi moje žedajuće srce,
Visoko gore, Tebi u nebesku domovinu,
Gdje vječno traje vez Života Tvoga.

Život na zemlji samo je umiranje.
Moje srce osjeća se za vječne visine određenim.
Ovdje, u zemaljskoj dolini, ništa naslijediti ne želim,
Svoji očinsku kući nogu vidjeti samo u nebu.

Premilosrdni Isuse, Ti si Čisto smilovanje. Dovodim u stan Tvojeg Premilosrdnog Srca ohladnjene duše. Neka se te zaleđene duše, što sličje mrtvim tijelima i ispunjaju Te takvim užasom, zagriju na vatri Tvoje čiste ljubavi. o Premilosrdni Isuse, upotrijebi svemoć Tvojeg milosrđa i uvedi ih u žar Tvoje ljubavi i podari im svetu ljubav, jer Ti sve možeš.

Vatra i led ne idu zajedno,
Jedno od njih topi ili se gasi.
Ali Tvoje milosrđe, dobri Bože,
Pomaže još većem ništavilu

Vječni Oče, pogledaj milosrdnim očima ohladnjene duše, ali koje su skrivene u Premilosrdnom Srcu Isusovu. Oče milosrđa, vapim Ti po gorkoj mucu Tvojeg Sina i po Njegovom trosatnom umiranju na križu, dopusti da i one slave bezdan ,Tvojeg milosrđa...

(66) O vječni dane, ti dane moje čežnje,
Čekam na tebe s bolom i željom.
Uskoro će ljubav razderati zastor
I onda ćeš biti moja vječna sreća.

Ti najljepši dane, neusporedivo vrijeme,
U kojem po prvi put gledam svog Boga,
Zaručnika duše, Gospodina gospodara.
Moju dušu ne okružuje ni Strah ni nevolja.

Ti dane slavlja, ti dane svjetla,
U kojem duša vidi Boga u moći,
A ona se uranja u Njegovu ljubav.
Zauvijek su prošli progonstvo i noć.

Ti dane sreće, ti dane, budi blagoslovljen,
Kad je moje srce užareno vječno za Te.
Sada osjećam, premda još zastrto,

U životu i smrti, Isus je moja sreća.

O dane, prema kojemu duž svojeg života gledam,
I Tebi se, moj Bože, pun čežnje nadam.
Moja si želja isključivo Ti, o Gospodine,
Za Tebe, samo za Tebe, do kraja je otvoreno moje srce.

O dane sreće, vječne sreće.
O Bože, Ti Vladaru i Zaručnice moj.
Srce jedne djevice ne smiruje se
Nego, Isuse, na slatkom Srcu Tvom.

(60) I. M. J.

Pozdravljam Te premilosrdno Srce Isusovo,
Živo vrelo svih milosti.
Jedino mjesto utočišta, što nas štitiš,
Ti nas želiš vodom osvježiti.

Pozdravljan Te premilosrdno Božje Srce.
Neistraživi izvore ljubavi.
Iz Tebe nama grešnicima izniče život,
Vrelu, što nam sreći nudi.

Pozdravljam Te rano Srca Isusova.
Ti Zračiš Smilovanjem, otvoreno za nas.
Iz Tebe život crpimo,
I uzdamo se u milosrđe Tvoje.

Pozdravljam Te dobroto Srca Gospodinova,
Nikad shvaćena, nikad istražena.
Kao majka si nam blizu,
Milosrdna — uvijek nas ljubavljju nalazeć.

(41) † Kad bol obuzme moju dušu,
Obzor se zamračí u noć,
Srce se razdere od mučenja i bola -
Ti si mojom snagom, razapeti Gospodine.

Kad se duša pomračí od bola,
Napne svoju snagu i neprekidno se bori,
Srce se lomi u gorkoj mucí -
Razapeti Isuse — nada si Ti!

Tako nestaju sati iz dana u dan,
Duša u poplavi gorčine,
Srce se rastapa U rijekama suza,
Razapeti Isuse — Ti si mi svjetlo!

Kad gorčina prelijeva kalež,
Urotom mi sve neprijateljsko prkosi,

Duša doživljava trenutke Kalvarije -
Razapeti Spasitelju —Ti si mi štit.

Kad se duša ne osjeća krivom,
A ipak Božje dopuštanje potvrđuje,
Srce može nezadovoljstvo ljubavlju platiti.
Razapeti — pretvori nemoć u noć.

Nije iako smireno nositi muke, pogotovo onda kad nisu zaslužene.⁵⁴⁰ Pokvarena priroda se buni, premda su volja i razum više nego muka, jer su one u stanju činiti dobro onima koji su prouzročili muku. Usprkos tome osjećaj stvara veliku buku i pada kao nemirni duh po volji i razumu. Ali on uviđa da sam ništa ne može, smiruje se i podlaže razumu i volji. Kao neman obara se na nutrinu (42), stvara veliku buku i želi da se Samo njega sluša kad je izvan granica volje i razuma.

Milosrdni Bože, klanjamo Ti se,
Velikom poniznošću, Tebi odati.
Sići s neba, pravo Ti je bilo,
Da bi sav ljudski rod podigao.

(106) Tvoje nam smilovanje neshvatljivim ostaje,
Iz ljubavi prema nama Ti si se utjelovio,
Od Djevice, koja ostade Neokaljana,
Jer odvijeka je bila tako Tvoja volja.

Sveta Djevica, tako ljiljanski čista,
Kao Prva Tvoje milosrđe veliča.
Ljubavlju Svoje Srce Za Riječ otvara,
Vjeruje Božjem glasniku, odmah se u Boga pouzdaje.

Bog, Čovjekom postao, nebo je razapeo,
Da bi se na zemlji jedno dostojno srce našlo.
S grešnicima, ne s anđelima, Ti se upuštaš, Gospodine,
Usprkos krila djevičanskog i čista.
Tvog milosrđa to treba biti tajna.

o Tajio milosrđa, o dobri Bože,
Otkazao si Svojem nebeskom prijestolju,
Sebe ljudskom slabošću oskudicom zadovolji.
Ne trebaju anđeli Smilovanja Tvojeg, nego mi što sagriješismo.

Da bi dostojno Tvoje milosrđe slavili,
Povezujemo se s Tvojom tako čistom Majkom,
(107) Koja je uzvišena nad sva stvorenja,
Tad će Ti biti draga naša pohvalnica.

Kao kroz najčišći kristal prode Njom
Božje smilovanje prema nama djeci ljudskoj.
Po Njoj postadosmo mi ljudi opet dragi Bogu,
Po Njoj dopušta nam Bog bogate milosti pronaći.

(226) 24. XII (1936.) Danas za vrijeme Sv. mise bila sam posebno sva sjedinjena s Bogom i Njegovom Neokaljanom Majkom. Poniznost i ljubav Bezgrešne Djevice prože noju dušu. Što god više slijedim Majku Božju, tim dublje upoznajem Boga. Koja neshvatljiva čežnja obuzima moju dušu. Isuse, kako me možeš još ostaviti u ovom progonstvu? Umirem od čežnje za Tobom. Tvoj svaki dodir moje duše povređuje me izvanredno. Ljubav i patnja su sjedinjene. Ali ne bih nipošto zamijenila patnju što si je ti prouzročio, jer je to patnja neshvatljive sreće. Te rane uzrokuje ljubeća ruka.

† O Marijo, danas je užasan mač ⁴⁵³ prošao Tvojom svetom dušom. Osim Boga nitko ne zna o Tvojim bolima. Tvoja duša se ne slama. Ona je hrabra jer je s Isusom. Slatka Majko, sjedini moju dušu s Isusom, jer samo onda mogu izdržati sve kušnje i iskustva i samo zahvaljujući sjedinjenju s Isusom moje male žrtve bit će mile Bogu. Preslatka Majko, pouči me o nutarnjem životu. Neka me nikad ne slomi mač boli. O čista Djevice, ulij hrabrost u moje srce i očuvaj ga.

(34) Marijo, moja Majko i Gospodarice, Tebi prepuštam Svoju dušu i svoje tijelo, svoj život i svoju smrt i što poslije slijedi. Sve podižem u Tvoje ruke, Majko moja. Pokrij svojim djevičanskim plaštem moju dušu i daruj mi milost čistoće srca, duše i tijela. Brani me svojom moći od svih neprijatelja, povrh svega od onih koji svoju zloću skrivaju raskoš kreposti. O prelijepi Ljiljane, Ti si moje ogledalo, o moja Majko.

O slatka Bogomajko Moja,
Daj mi slijediti Tvoj život
Zanesena uranjanjem u Tebe,
U svijetlo jutarnje zore.

Majko i Djevice neokaljana,
U Tebi se ogleda Božji Sjaj.
Ti poučavaš ljubav prema Bogu u svim poteškoćama
Ti si mi štit i zaštita od neprijatelja.

O sveta Hostijo, izvore božanske sreće,
Ti darivaš snagu mojoj duši.
Svemogući, Ti si od Djevice
Tijelo uzeo.
Ti dolaziš skriven u moje srce,
Tebe ne dotiče osjetila moć.

Marijo, ti Bezgrešna Djevice, uzmi me pod Tvoju posebnu zaštitu i sačuvaj čistoću moje duše, moga srca i moga tijela. Ti si moj primjer i zvijezda mojeg života.

† Majko Božja, Tvoja duša bila je uronjena u more gorčine. Pogledaj na svoje dijete. Nauči ga trpjeti i ljubiti u trpljenju. Ojačaj moju dušu. Neka je bol ne slomi. Majko milosti, nauči me živjeti s Bogom.